பெரியஎழுத்து

சித்திரபுத்திரநயினார்

ஜாதகப்படங்களுடன்

ஆர்.ஜி.பதி
கம்பெனி

உ

புகழேந்திப் புலவர் இயற்றிய

சித்திராபுத்திர நாயனர் கதை

பிரசுரித்தவர் :

ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி,

4, வெங்கட்ராமய்யர் தெரு,

இதன் விலை] சென்னை-1. [ரூபா. 1-25.

வாகீஸ்வரி அச்சகம்
சென்னை-1.
1966.

கடவுள் துணை

சித்திராபுத்திர நாயனர் கதை

காப்பு

அத்தனும் அயனுமாலு மானமாரிஷிகள்தேவர்
நித்தமும்பலாபலன்கள் நெறியுடன்தெளிவதற்குச்
சித்திரபுத்திரனர்தம் செனித்ததோர்கதையைப்பாட
மத்தமாகஜமுகந்தொந்தி வயிறுநங்காப்பதாமே.

வெண்பா

சீர்கொண்ட பூதலத்திற்சித்திரபுத் திரன்கதையைப்
பார்கொண்ட செந்தமிழாற் பாடவே—ஏர்கொண்ட
வார்பூத்த கோலமுலை மாதுமையாளீன்றெடுத்த
கார்பூத்தகுஞ்சரத்தான் காப்பு.

விருத்தம்

ஆனைமுகமு மொருகொம்பும் அகன்றமார்புஞ் சிறுகண்ணும், பானைபோலப் பெருவயிறும் பாங்காய்ப் பூணூ லழகும், தானேதோன்றி யெனதுளத்திற் றயவாய்வாழும் விநாயகனே, நானேயுனது பதந் தொழுதே னவிலுதிப்பாய் கணபதியே.

நூல்

திருமகிழ்ந்துவாழுமந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனேமுன்னடவாய்
விக்கினவிநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே தூயவனேமுன்னடவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியேமுன்னடவாய்
சத்திக்கணபதியே தையலுமைபுத்திரனே
எத்திசையும்போற்றும் இறையோன்திருமகனே
பத்தியுடன்தொழுவோர்க்குப் பாவங்கள்தீர்த்தவனே
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் செப்பவருள்செய்வாயே
சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனரிடத்திருக்கும்

சுந்தரியேவெள்ளை திறச் சோதியேமுன்னடவாய்
பக்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
பக்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
பக்தியுடன்யானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதியரனும் அச்சுதனும்வேதாவும்
தீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக இருக்குமோர்நாளையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவாரீச்சுரரும்
நன்றும்தீதுந்தெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற யமதருமர்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றியோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவறுமல் லுள்ளபடிதானெழுத
வென்றிபுனைநற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அந்நகரநாட்டுக்காம் அதிகாரியாங்கணக்கர்
முத்திரைநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனூர்பெருங்கணக்கும்
ஏட்டுப்புறத்தில் எழுதுமெழிற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயகனார்
பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
தன்னை நினைத்தவர்க்கும் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
இந்நிலத்திற்செல்வம் இசைவாகத்தானருள்வார்
எல்லோரும்நீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனார்தம்கதையை உவப்போடுதான்கேளும்
அத்தர்திருக்கதையை அன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனார்தன்கதையை மகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனார்தம்கதையை தினமிருந்துகேட்டவர்கள்
பரமனார்தம்கதையைப் பத்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பார்வேந்தர்தம்கதையைப் பண்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்திரபுத்திரர்கதையைச் சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்தரங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்
புத்திரநற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதாம்வாழ
வேண்டுமென்றேஈச்சுரனார் விஸ்தாரஞ்செய்தகதை
இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வகை

சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராரும்பௌர்ணையில்
விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுதானுடுத்தி
புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்கொடுத் [து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தானிட்டு
தோரணங்கள்கட்டித் துலங்குமேற்கட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரே விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்குச் சிறக்கவேவைத்துபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி
சந்தனங்குங்குமஞ் சரியாகத்தான்சாத்தி
வாழைகமுகுடனே வான்கரும்புதானிருத்தி
பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைக்கனிகள்
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ள நற்கனியும்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநெற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவில்மிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
கடலைபொரியலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடிளநீருங் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொரிவிளாங்காயுடனே பிட்டமுதுமெள்ளுருண்டை
கொழுக்கட்டைவகைகள்கொண்டுவந்துதான்படைத்து
தோசைவடையிட்டிலியுந் தோன்றமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயசமும்பானகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமிகச்சமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம் [து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்படைத்
அத்தனார்தம்மருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து
நிவேதனஞ்செய்து நியமுடன்பூசித்து
ஸ்தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலாகரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
சங்கையைக்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளுநாதா
யெங்குமாய்நிறைந்தாய்நீயு மிறையவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்

என்று கணபதியைத் தோத்திரம்பண்ணி அருச்சனை நிவேதன முதலானதுஞ்செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால்மேற்கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை

சங்கரனார்கொண்டாடத் தானெழுதுமெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரரைச் சீருடனேதானிருத்திப்
பீதாம்பரஞ்சாத்திப் பரிவட்டந்தான்சாத்திப்
சீதளசந்தனமும் ஷண்பகமுந்தான்சாத்திச்
சுத்தமாயுள்ளதெல்லாந் தோன்றுமிகச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளியிலையினோடு விளங்கும்அடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்துப்
புத்தகத்தினோடிலங்கும் பொன்னெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடன்படைத்தங் கெல்லோருமிக்கதையைத்
தெண்டனிட்டேயிக்கதையைச் செப்பவேண்டுமென்று
பத்தியுடன்கேட்கப் பகரலுற்றவிக்கதையை
ஓங்கும்புகழ்மாத ருண்மையாயெங்களுக்குச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேட்கலுற்றார்
கல்லுமுருகக் கருத்துடனேகேட்கலுற்றார்
மன்னும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகிதான்கேட்க
அகம்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்
நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைபதம்பெறுவார்
எந்தமனக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்

நச்சுவாய்ப்பல்லர்கள் நடுக்கேடுசெய்தவர்கள்
கள்ளிகளாயுள்ளவர்கள் கணவனுரைகடந்தோர்
பிச்சையுட்டுண்ணுத பெரும்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
உற்று நின்றுகேட்டு உறவைமுறித்தவர்கள்
பல நினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
கொற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேச்சுமேலிடவே
கொண்டவனைப்பேணுத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யசல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் இக்கதையைக்கேளாமல்
கடக்கவே நில்லுமென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமொழியைக்கேளுமென்ருர்
பெரியவர்முதலோர்க்குப் பிசகாமல்தானீந்து
வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாம் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிருேம்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்ருர்
பக்தியுடன்கேட்டாற் பாடுகிறேனீர்கேளும்
ஈசனருளால் யமதர்மர் தன்னருகே
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
பாவங்கள்செய்வாரைப் பகுத்துக்கணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனுர்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
தேவலோகப்பட்டணத்திற் றிரமாய்நடந்தகதை
நன்ருகச்சொல்லுகிறேன் நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணி இருந்துமிகவாழ்க்கையிலே
புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிருேம் நன்ருகக்கேளுமென்ருர்
நல்லதொருபசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்கப்

பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடிச்
சொன்னவசனத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டணம்பல்காது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமைகன்று ஆயாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணுதியெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவரே
சிந்தித்தகாரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
என்றுசொல்லவிந்திரனும் எண்ணியறங்களெல்லாம்
கன்னிகாதானங்கள் கருத்தாகசெய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்த்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தவசுசெய்யவேணுமென்று தானினைத்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் உலகாண்டோன்தனை நினைத்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோம் நீர்கேளும்
இந்தக்கதையை எள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளையுடனேவாழ்ந்திருப்பார்

விருத்தம்

சித்திராபுத்திரர்கதையைச் சிறப்புடன்கேட்கநோன்பு
பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினைநீங்கிநல்ல [வார்
அத்தர்தம்பதியைச்சேர்ந்து அன்புடன்சுகித்துவாழ்
பத்தியாயென்றுமுன்பு பகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரே,

வசனம்

அதெப்படி யென்று கேட்பீரானால் அநேகமான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழவல்லவென்று இந்திரனும் இந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்பட்டுத் தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவியம் முதலானவற்றையெல்லாங்கொண்டு அநேக தருமங்களைச் செய்து பின்பு பார்வதி சமேதராகிய ஈசுவரரை நினைத்துத் தவசு செய்யச்சித்திரபுத்திர நாயனார் வந்து அவதரித்ததாக நடந்த கதையானதால் இந்தக் கதையை மனம் வைத்து அன்பாகப்பக்தியுடனே கேட்டவர்களுக்கு வரும் பலத்தை இனிமேல் விபரமாகச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக

நடை

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைத்தாயாவார்
சத்திசிவம்பொருந்தித் தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடூழிகாலம் நேசமாய்வாழ்ந்திடுவார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகிச் சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவானாலும் போதமுள்ளராலும்
மண்ணும்மதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீருரும்பௌரணையில்
சித்திரைமாதத் திருநோன்புநாளதனில்
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தக்குலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீசரேயானாலும்
இந்தக்கதையை இயல்பாய்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்றதென்று யோசியாமலேயிருத்து
இளகும்படிமனத்தி லெந்நேரமும் நினைத்தால்
அங்கேதானேன்புக் கவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போலே இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகும் தீங்கொன்றும்வாராது
நன்மையுடன்செல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
முன்னேன்பிராத முழுமூடரானாலும்
இன்நோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள்தானீங்கும்
வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலகித்தான்போகும்
நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆருகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நாயனார்பிறப்பை நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைசொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே

அரனார்மனமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்டாயே
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறுமுண்டவர்கள்
சிவசிந்தையில்லாத சென்மங்களானவர்கள்
நல்வினையைச்செய்யாத நரஜென்மமானவர்கள்
அசுரர்நாகர் அரக்கர்முதலானோர்
சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கண்செய்வதானால்
அதற்கானசெய்தி யடைவாப்புகல்கின்றேன்
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்பாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதக்
கையாள்ஒருவனை நான் காரிகையேவேண்டுகிறேன்
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூலமாயுலகத்தில் மூத்தமகன்றனைவைத்தோம்
மகாபாரதமெழுதி மெத்தவலுத்தான்காண்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசுவாமி
கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையுய்வைத்தான்
அவனைத்துதித்தவற்கு அநேகவரங்கொடுப்பான்
புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்லுவானுன்மகனும்
பாலரிருந்தும் பழிப்பார்க்கிடமானோம்
மக்களிருந்து மாதேபயனில்லை
நல்வினைகள்தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையானாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள்தான்பொசிப்பார்
பிறர்சாட்சியால்கணக்குப் பிரபஞ்சத்தேயிருக்கும்
ஆதலால்ஓர்கணக்க னாரணங்கேவேண்டுகிறேன்
என்றரனார்சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள்பார்வதியும்
இன்பமாய்ப்பேசி யீசுவாருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவர

என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியும் நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனுரேதுசெய்தார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடென
அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவந்தாள்
சாதிலிங்கத்தோடு தவளநிறபச்சையுடன்
நீலமணிமஞ்சளுமாய் நெரியாகச்சேர்த்துடனே
பால்நிறமாகப்பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போல் தயாநிதியுமாகவென்று
கோலமுடனிருக்கவென்று குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
திருக்கரத்தாருனுஞ் சிறப்பாயெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்தான்பார்த்து
திரிபுரையே நீயுஞ் சித்திரத்தைப்பாரெனவே
இந்தப்புதல்வனை நீ ரிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே தானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனார்தம்பேரருளால்
சித்திரத்திலேயுதித்த சிறப்பானபுத்திரனே
வாராய்மகனேயென்று மலர்க்கரங்கள் நீட்டிடவும்
கைகாட்டிவாய்காட்டி கருவுருவாய்த்தான்திரண்டு
கருணைவிழிநோக்காலே கையிற்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேவுத்தமனார் வேணும்வரங்கள்பெறப்
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசந்நிதியில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் சென்னியின்மேற்குவித்து
நிற்குமந்தவுத்தமனை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம் நீடூழி யாகவேதானிருப்பாய்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
எள்ளுக்குளெண்ணைப்போலெங்கும் நிறைந்திருப்போம்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்
பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டாயே
ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியாமற்
அறிவார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
நன்றாயுரைக்கிறேன் நன்மகனேகேளப்பா

மோட்சவழிசத்திக்கு மொழிந்தோமதுபோல
மோட்சவழிவுபதேச மொழிந்தோமேயின்றுனக்கு
எங்களிடமனத்தி லிருக்குநினைவுகளும்
தேவாசுரர்கள் சிறப்பானமாதவர்கள்
எறும்புகடையான வென்பத்துநாலு
நூறுயிரம்யோனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதும்மென்றார்
கருமுதல்நற்கணக்குங் கட்டாயமெழுதுமென்றார்
கயிலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
மகமேறுநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றுமுள்ளதெல்லாம்
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
உமையவளுதானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டகத்தை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டுத்திறந்து புதுப்பட்டுத்தான்கொடுத்து
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
முன்கையிற்காப்பிட்டு முழுமணியில்வளையிட்டுத்
தங்கச்சரப்பளியுந் தனியாரமுந்தரித்து
அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டிக்
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி
முப்புரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
தூய்மைப்பெருகும் சூளாமணிக்கவசம்
வில்சேர்சரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூட்டிப்
பார்வதியுமீஸ்வரரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அரனார்மனமகிழ்ந்தே யச்சிறுவனையழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரரெனவே
உபதேசங்காதிலே உரைத்தாரேஉத்தமர்க்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு அய்யனேதந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலங் கணக்கெழுதுவாயென்றார்
உத்தமருமங்கே யுடன்வணங்கிக்கைகூப்பி
அம்மையுமைபார்வதியை யப்போதேதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டுநின்றதொரு சித்திராபுத்திரரை
மார்பிலணைத்து மகனேயெனமகிழ்ந்து

ஆருமறியாத அருள்பொருளார் தன்மகனை
சீருடனே நீயுஞ் சிவனாருட் படிக்குப்
பாரும்விசும்புமிந்தப் பரன்மொழிகள் தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடிப் பலன்கணக்குந்தானெழுதச்
சொல்லாக்கணக்கைச் சுருதியெனவுண்டாக்கிக்
கருமநிழல்போலக் கணக்கில்தினசரியும்
ஏழுதிவருவாய் நீ யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வாராமற் பார்த்தவுடனவ்வேடு
எடுத்தவர்கள்பேசாமல் இயலிழலிலேசாட்சிசொல்லும்
உனக்குப்பிரயாசம் ஒன்றுமில்லையென்றுசொல்லி
கணக்காயிருந்து கருவூலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவூலம் ஏற்பித்தாளந்நேரம்
பண்டுமுன்னுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்தேவர்கள் அசைக்கவொண்ணாபட்டோலை
தப்பாமலேயெழுதத் தார்வேந்தர்தான்கொடுக்கச்
சித்திராபுத்திரனார் சீமானார்தன்னிடத்தில்
வாங்கினாருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
அன்றாடக்கணக்கு அணுவும்பிசகாமல்
இருந்துகணக்கை யெழுதுகின்றாருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலிற் சிறப்பாயெழுதுகின்றார்

விருத்தம்

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநற்கணக்கராக
மெய்யராய்ச்சிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும்
செய்யனுங்கணக்கைபார்த்துச் சிறுபிழைவாராவண்ண
தையலாள்பாகன்வாசற் றருங்கணக்கெழுதலுற்றார் [ம்

வசனம்

எப்படியென்றால்: கைலாசத்திலே சுவாமியும் பரமேசுவரியும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்டபுவனங்களெல்லாம் பாவபுண்ணியபலன் தெரியவேண்டி நம்முடைய குமாரர்களிருவராலும் ஆகவேண்டிய காரியங்கள் அனேகம் இருக்கின்றபடியால் பற்றுமுள்ள பேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்கள் யாருமில்லையென்று

சுவாமி பரமேசுவரர் தானே யோசித்து உமையை யழைத்துத் தங்கப் பலகையெடுத்து வரச்சொல்லி உருவமைக்க, அதை யுமையாள் கண்டு அதிசயப்பட்டுக் கருவுருவாய்ப் பேசும்படி கிருபைபாலிக்க வேண்டுமென்றிரக்க, அப்படியே கிருபை செய்து மந்திர முபதேசித்துச் சித்திரபுத்திரனென்று பேர்வைத்து ஆடையாபரணங்களைப்பூட்டி மகனை உச்சி முகந்து அண்டபுவனங்களி லுண்டான முன்னுள் கணக்கும் கருவூலமும் விஷ்ணுபிரம்மா முதலானவர்களிடமுள்ள கருவூலமும் பாவ புண்ணியப் பலகணக்குங் கொடுக்க உமையாகிய பரமேஸ்வரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங் கொடுத்துத் தினமும் நடக்கிற பாவபுண்ணிய முதலான பல கணக்கை நமக்கறிவியு மென்று உத்தரவு கொடுத்த படியே சித்திரா புத்திரருங் கைலையங்கிரி வாசரான பரமேசுவரர் சந்நிதானத்தி லிருந்துகொண்டு கணக்கெழுதி வந்தார். இப்படிக் கைலாசத்தில் நடந்துவரும் போது தேவேந்திரன் மகவு ஆசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்கள் செய்து ஈசுவரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவம் பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிரும் ஒரேமனதாய்க் கேட்பீர்களாக,

நடை.

எண்ணத்தொலையாத வேற்றசிவபூசைதன்னைச்
செய்யவேவேண்டுமென்று திரமாகவே நினைந்து
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சேரவேசூழ்ந்துவரச்
செம்பொன்மணித்தேரிற் சிறப்புடனேதானேறி
பசும்பொன்னுலகாளும் பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
விண்ணுலகக்கண்ணியர்கள் வேணபணிசூழ்ந்துவர
இப்படியேயிந்திரனு ரேத்துந்தவஞ்செய்ய
வருகிறவழிதனிலே வந்தாள் அகலிகைதான்
புண்ணியதீர்த்தமாடப் புறப்பட்டாள்ளகலிகைதான்
தந்திரமாயப்போது தான்கண்டாரிந்திரனுர்
மெத்தவேமையலாய் மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
தேர்மேலேதான்விழுந்தரர் தேவர்கள்சென்றெடுத்தார்
பாராமல்நடந்து பகற்பூண்ட ஆசையினுல்

காதல்கொண்டஇந்திரனர் காமவினை நினைந்து
ஆதரவுபேசி யகலிகையைச் சேரவெண்ணி
தேரைமிக நிறுத்தித் தேவர்களைத்தாணிறுத்தி
மாயமாய்ச்சென்று மருத்துமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
ஆசைத்துயாரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்ருரேயிந்திரனர் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்துநடுச்சாமமதில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்
கோழியாய்நின்று கூவினரிந்திரனும்
அப்போதுகௌதம ரானரிஷிதானும்
எப்போதும்போலே விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகரிஷியும்
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்ருர்மகரிஷியும்
மாயர்விதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுகாண்
இதுவென்னசோதனையோ ஈசுவரரேதஞ்சமென்று
அதிசாமநேர யறியாமல்வந்ததென்று
மனக்கவலையாகிரிஷி மனையிடத்தேமீண்டுவந்தார்
சென்றறிவோமென்று திரும்பிவருமந்நேரம்
இந்திரனுமவ்விருளில் ரிஷிரூபந்தானெடுத்து
வந்துஅகலிகையின் வாய்த்தமுகம்நோக்கி
மனக்கவலைமையலொடு வந்தவரலாறெல்லாம்
கேளுமென்றுசொல்லிக் கருணைகொள்ளவேண்டுமென்
பாவிகெடுவாய் பத்தினிமார்தன்னிடத்தில் [ருன்
தீவினையால்வந்தாயே சீசீமகனின்றி
நீயுமழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்
ருசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லிநிற்க
வாசவனுமந்நேரம் மயக்கத்தால்வீழ்ந்திறைஞ்சி
ஆசைத்துயர்தீர்ப்பாய் அகலிகையேயென்றிருந்தான்
அப்போதுமகாரிஷியு மதிவேகமாய்வந்தார்
மெய்யாகப்போனவரு மீண்டுவந்தாரந்நேரம்

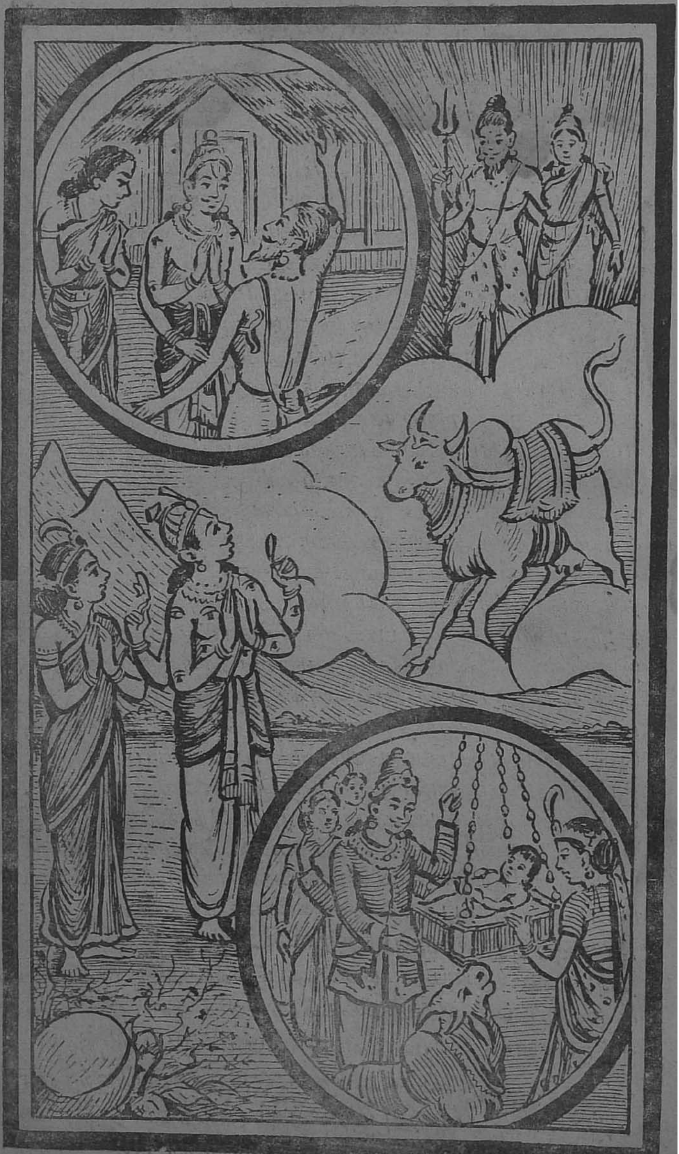

கண்டார்தன்ஞானத்தால் காரணமானதெல்லாம்
அண்டர்பதிக்கோனை யாரடாவென்றதட்டப்
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாவிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனே நான்காண் ரிஷியே நானும்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷப்பலனுள்ளதெல்லாம்
சாஸ்திரங்கேட்கத் தான்வந்தேனென்றுரைத்தான்
இந்நேர நீயுங் கிடும்புசெய்யவந்தவன்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே அடைந்தாய் நீயென்றுசொல்
ரிஷியும்தான்கண் சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க [லி
இன்றெரித்தோமாகி லிந்திரலோகமழியும்
இச்சாபமிந்திரனை யிருந்தழிக்கவேண்டுமென்று
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்பொழுது
தன்தாரம்விட்டுப் பரதாரம்வேண்டினதால்
இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவெண்ணி
ஆயிரம்யோணி யங்கமெல்லாந்தான்வெடிக்க
என்றுமகரிஷி மேற்றதொருசாபமிடத்
தப்பாமலந்நேரம் தோன்றியதேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனுங் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுவான்ரிஷியடியைத் தோற்றமுடனந்நேரம்
பெரியவரே நீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனன்சிறியேன்
அறியவினைக்காளானேன் ஆசையாற்றான்விரும்பி
வஞ்சகனுமானேன் மாபாவிதானானேன்
வஞ்சகமாய்ச்செய்தகுற்றம் மகரிஷியே நீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிப்பணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்தே யிரட்சிக்கவேண்டுமென்று
அச்சாபத்தோடே யுவருங்கில் நின்றழுதான்
இந்திரனைப்பார்த்து ரிஷியுமவரேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனே தீராது
ஆணவமாயையினால் அழியவந்தவிந்திரனே
தானுமாலயனை த் தரணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்றார் [டுப்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்முனியைத்தெண்டனிட்

பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காண் அந்நேரம்
அப்போதுமகரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்ப்போவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரைத்து மெய்கலங்கியுளநடுங்கி
இச்சாபந்தானும் எனக்கோவரவேண்டும்
ஈதென்னமாயமோ வெம்பெருமாள்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகரிஷியும் [க்
அரக்கர்குலமருக்க அன்பாகமாயவனார்
ரவிகுலத்தில்வந்து தசரதன்பாலகனாய்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர் நாளையிலே
விசுவாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தாணேனப்பாள் அம்முனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்துத் தனிவேள்முடிப்பதற்கு
தசரதன்தன்னிடத்திற் சார்ந்துவிசுவாமித்திரரும்
இராமரையும் லட்சுமணரையுந்தானழைத்துச்
சங்காரஞ்செய்து தன்வேள்வியைமுடித்து
மிதுலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமர்தன்பாதஞ் சிறப்பாகப்பட்டவுடன்
பெண்ணாகநீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமுன்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னை யழைத்துக்கொள்வோமெனக்
கருங்கல்லின்பாறையாய்ப் போனாளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுறுபுவனஞ்சுற்றித்
தந்திரவானமெந்தன் னுடல்வரும்போதந்த [டு
மந்திரப்பெண்ணும்வந்து மலர்க்கொய்யும்போதுகண்
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேகினனிருப்பிடத்தில். 1
இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து இரவிலோர்கோழிபோல
உருக்கொண்டுகூவியந்த ரிஷியினைக்கங்கைபோக்கி
யுருக்கினவகலிகையில் உணர்விலான்செல்லும்போது
செருக்கிலாரிஷியுங்கண்டு சிறந்துதான்சாபமிட்டார். 2

செய்ததோர்சாபம்காமத் திருடனாய்வந்ததாலே
வெய்யவேபெண்மேல்மோக விருப்பமுமில்லையாகத்
துய்யதோர்மேனியெல்லாந் துயருடன்யோனியாகும்
பொய்யல்லவென்றுசொல்லி போவெனவிடைகொடுத் [தார்
இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன்தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்லரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனே கேட்கத்
தந்திரவீரனாரைத் தானுமேபூசைசெய்தாற்
சுந்தரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே. 4

வசனம்

எப்படியென்றால் : தேவேந்திரன் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டு வருகிறவழியிலே கௌதமரிஷிபத்தினியான அகலிகை ரிஷிக்கு மலர் கொய்ய வந்த விடத்தில் இந்திரன் அவளுடைய அழகு சவுந்தரியங்களைக் கண்டு தவம் மறந்து புத்திர நினைவும்விட்டு மையல் கொண்டு அந்தப்பெண் வாழ்கின்ற விடத்துக்குப் போய் கோழியாய் நின்று கூவினான். ரிஷியும் பொழுது விடிந்ததென்று கங்கைக்குவரும்போது, கங்கை நித்திரைசெய்கிறதைப் பார்த்து, நந்தவனஞ்சென்று புஷ்ப விரிவு பார்ப்போமென்று செல்லும்போது, புஷ்பங்களெல்லாம் அரும்புமயமா யிருப்பதைக் கண்டு, இது ஒரு காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்று தன்னுடைய ஆச்சிரமத்துக்கு வந்துக்கொண் டிருக்கையில் இந்திரன் அகலிகையிடத்திற் தன்னுடைய விரகதாபத்தை சொல்ல அவள் மனம் நொந்து சில கொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷி வருகிற ஜாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேடம் போட்டதை அவர் ஞானதிருஷ்டியினால் பார்த்து, ஆரடா நீ! உன்னுடைய பேரும்ஊரும் வந்ததுவுஞ் சொல்லென்றுகேட்க அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி இந்த வருஷம் பஞ்சாங்கப் பலன் கேட்க வந்தேன் என்று திருட்டுத்தனமாய் சொன்னதைத் தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கெடுக்கவந்தவனாய் காண்கிறதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படி பார்த்துத்தன் தார

மிருக்க அயல்தாரத்திற்கு ஆசைப்பட்டதினுலே உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனியாக வெடிக்கக் கடவ தென்று சாபமிட்டார். உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகரிஷியைத் தெண்டனிட்டு எளியேன் செய்த குற்றம் பொறுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி நமஸ்காரஞ் செய்ததின் மேல் ரிஷிக்குக் கொஞ்சம் தயை வந்து தாணு மாலயஞ்கிய சுவாமி கயிலேயங்கிரி வாசரைப் பூசை செய்தால் இந்த சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணுகு மென்று விடைகொடுக்க,அப்படியேதேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்துக்குவந்து சுவாமி கயிலேயங்கிரிவாசரைப் பூசைசெய்து முன்சொன்னபடியே ஆயிரங் கண்ணைகப் பெற்றுக்கொண்டான்.

விருத்தம்

கௌதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையே யுன்னைச்
சவுமியமாகக்கண்டு இந்திரன்சார்ந்ததாலே
புவிதனிற்கருங்கல்லாகிப் பொற்பெலாங்குறைவாயென் [று
தவமுனிவந்துநின்று சாற்றினுர்சாபந்தானே!
எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்சாபந்தீர ஆனதோர்வகையும்சொல்வார்
சுந்தரத்தசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம்
உந்தன்மேற்பட்டபோதே ஒழிந்திடுஞ்சாபமென்ருர் 2

வசனம்

எப்படியென்ருல்: அகலிகை மற்ரெருரு புருஷர்களின் வாடைப் படாதவளானதால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனுலே இந்த தேகம்விட்டு மறுதேகமாக வேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக்கடவதென்று சபித்ததினுலே அகலிகை ரிஷியைத் தோத்திரஞ்செய்து அடிபணிந்து எனக்கிட்ட சாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க, மஹாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர் குலமறுக்க வேண்டியதற்காகத் தசரதர் புத்திரனுக ஜெனித்து ஸ்ரீராமனென்னும் நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விசுவாமித்திரர் தன்வேள்வியைத் தாடகை கிறுநீரால் அழிக்கின்ற வேதனையை நீக்கவேண்டித்

தசரதரிடத்திற் கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக் கொண்டு போய்த் தாடகையைச் சங்காரஞ் செய்து மிதிலையிற் சீதையை கலியாணஞ் செய்விக்க ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரும்போது அந்த ஸ்ரீராம னுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவமாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று விடை கொடுத்தபடியே சிலநாட் சென்று ஸ்ரீராமர் வந்து தாடகையைக் கொன்று விசுவாமித்திரர்க்குச் சந்தோ ஷஞ் செய்வித்து, மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ் செய்யவரும் வழியில் ஸ்ரீ ராமனுடைய பாதம் அகலி கையின் பேரிலே பட்டு பெண் சொரூபமானதை ஸ்ரீராமர் பார்த்து இதென்னவிதமென்று விசுவாமித் திரரை கேட்க, அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாம் சொல்ல, அப்பால் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி இருடி யினிடத்துக்குப் போகும்படி உத்தரவு கொடுக்க அப் படியே இருடியினிடம் அகலிகை வந்து சேர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். அப்பால் நடந்த கதை யைச் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை

இந்திரனார் தன்கதையை இயம்புகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங்கண் ணாகுமென்றமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினார்பூசைசெய்ய
தாணுவைமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயைதன்னை அகலவிட்டுயோகமதாய்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவேதீருமென்று
வனத்துரிஷிசாபமதை மாலயனேதீருமென்று
மெத்தவேபூசை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
பூசைதனைச்செய்த புதுமைதனைக்கண்டுமிக
தாணுவுமாலயனுந் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணாகுமென்ற அம்மூவரைப்பணிந்து
ஆயிரங்கண்ணாக அயிராவதத்தோனும்
வரமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளினிலே

அகலிகையேசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
தெய்வலோகப்பட்டணத்தில் வாழுகின்றதேவருக்கும்
எல்லார்க்குமாகப் பிடித்ததேசாபமது
வானுலகமெல்லாம் மலடாகப்போனதுகாண்
தான்மலடுமல்லாமல் தரணியெல்லாந்தான்மலடாய்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெரிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்குமரங்களெல்லாம் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பால்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றி நின்றதுகாண்
பட்சியினங்களெல்லாம் பெருமலடுதானுக
கரடிமிருகமெல்லாங் கடுகமலடாய்ப்போயினகாண்
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மீடழிந்துபோனதுவே
இந்திரனுர்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைநானிருக்க
அனர்த்தம்விளைத்தீரே ஆனதொருஇந்திரரே
ரிஷியின்சாபம் பலித்ததேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரே
அவர்களிடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவே
மதிகெட்டுவாழ்க்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரே
தபசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதன்னைக் கெடுவார்தடுத்தாப்போல்
படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேஇந்திரரே
அம்பரத்தில் நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊரார்உடமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்போல்
தேவர்களெல்லாருஞ் சேரமலடானேம்
இந்தப்படிசொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இலச்சையுற்றுத்தான்வாடி
எந்தன்விதியாலே எனக்குமேயிந்தவினை
வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேகுயிலே மரகதமே நீகேளாய்
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை அடிமைகொள்ளும்பெண்ணே நீ
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வென்ன

சேனைபலதாழச் சிறுவனொருவனில்லை
மைந்தனில்லாவீட்டில் மறையோர்புசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகார்காண்
வடிவுள்ளமாமயிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
அரனாரைநோக்கி அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
அம்மையுமைபார்வதியால் அதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுமனையாட்கு இதமாகச்சொல்லியபின்

விருத்தம்

மங்கையே சொல்லக்கேளாய் மைந்தானில்லாமை யாலே, தங்கியே வாழ்ந்திருந்துந் தரணியில் வசையு மாச்சு, கங்கைவேணியர் தன்பாகக் கண்டுமே வார்த் தைப்பெற்று, இங்குநாம் வருவோமென்றே ஏகினார் கைலைமீதில்

நடை

சென்றுசிவன்கைலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
சத்தியைவேண்டித் தவம்பெறவேண்டுமென்று
சங்கரனாரஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்து
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுவரார்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருவரும்ஒற்றுமையாய்க்
கயிலையைத்தானோக்கிக் கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிகடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தென்கயிலைசேர்ந்து சிறந்தவிருவருமாய்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்து நின்றார்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்துத்
தடுமாற்றநீக்கித் தயவாகவார்த்தைசொல்லித்
தேவியும்நீயும் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
இவ்வார்த்தைகேட்டு இந்திரனுமேதுரைப்பான்
என்வார்த்தையென்று இயம்புவேனுயடியேன்
சீருயுரைசெய்தாற் சிரிப்பார்களெல்லோரும்

மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம்
புத்திரனுமில்லாமல் பொன்னுலகையாண்டிருந்தோம்
பொன்னுலகையாளப் புத்திரனேதானுமில்லை
சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எங்கள்தமைக்காத்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றான்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்தது நன்றுநன்று மகனுமக்குண்டாகும்
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாயிருந்து தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று உற்றதவஞ்செய்வீரேல்
சிவனோடுமையாளும் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிக்குநந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
நின்றார்தவத்தில் திருமலனைத்தானினைந்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
ஈசனேபிள்ளையருள் என்றேமனத்திலெண்ணி
இருவரும்ஒன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தவத்தில்
உள்ளங்காலுச்சி யொன்றும்தெரியாமல்
பள்ளாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
வேறுகளோடி வியன்மரங்களுண்டாகித்
தாருக்குள்வேரோடிப் படரத்தவஞ்செய்தார்
அந்தத்தவத்தருமை யாராறியவில்லை
ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமென நினைத்துச்
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்றுப்
பாதாளந்தோன்றவெட்ட பண்பாயனல்வளர்த்தி
வேதாள அக்கினிபோல மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீர்அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
இந்தப்படியிருந்தார் இரண்டாயிரவருஷம்
அந்தத்தவத்தருமை யாராரும்தானறிந்து
பார்வதியைப்பார்த்து ப்ரமனருள்செய்வார்

இந்திரனுள்ள விடத்துக்குநாம்சென்று
மண்ணுமுடிதேவரெல்லாம் வந்துமிகப்போற்ற
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போதம்பெற்றிருள்வீர்
என்று வரங்கொடுப்போம் என்னச்சிவகாமி
இந்தப்படிபலத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீர்
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்தீரே
புற்றுவளர்ந்து போதமாமுண்டாகிக்
கண்ணீரொழுகுவதைக் கண்ணினற்காணுமென்று
சிவனரிடத்தில் செப்பினல்பார்வதியும்
உள்ளபடிசொன்னய் உமையவளேயென்றுரைத்துக
கள்ளனிவனிந்திரனும் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
மானேயவனிட மனதின்படிசெய்வோம்
தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
ஒன்றும் அறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
ஆனல்உனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
என்றுசிவனர் இரங்கியுரைத்தனர்காண்
உமையாளுமங்கே யுரைப்பாள்மனம்நடுங்கி
ஈஸ்வரரேயும்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
நேயமுடனதனை நீபொறுக்கவேண்டாமோ
என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
நந்திதனையழைத்து நலஞ்சேருமிந்திரனைக்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தார்களுத்தரவு
வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பமுடனெழுந்து
நந்தீசர்தன்பின்னே நன்ருய்நடந்தனரே
கந்தமலர்க்குழலுங் கடுகவேதானடந்தார்
கூட்டியேதானும்வந்து கோமானைத்தேவியுடன்
தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
என்னத்தொலையாத இடியேறுதான்முழங்க
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
சிந்தைமகிழத் திருநந்திதான்கொலுவில்
வந்துபுகுந்து வலக்கைப்பிரம்பதனல்
இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
ஒதுக்கிவிலக்கி யொருபால்நிறுத்தினரே

நேரேவிளக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சயரை
யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்ச்
சென்னிவணங்கித் திரண்டுதொழுந்தேவர்களை
யுன்னியடித்தங் கொருபால்நிறுத்தியபின்
காலவேமதூதரையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
வருணன்முதல்மற்றவரை வாகாய்நிறுத்தியபின்
ஈசனுக்குத்தோழனு யேற்றகுபேரனையும்
உருத்திரையும்பக்கத் துணையாய்தானிருத்தி
ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகத்தானையும்
சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கஇருத்தியவர்
பக்கத்தில்வீர பத்திரனை தானிருத்தி
மேனகையிேனாடு விளங்கும்அரம்பையுடன்
ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ள திலோத்தமையும்
நாடகங்களாடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
காளிகளையெல்லாம் கலக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷிகளையுஞ் சார்பினில்தானிறுத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிருத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
வந்தரனார்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யரனார் திருமுன்பு
சென்றுபுகுந்திந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைப்போற்றிசெய்யச்
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனெழுந்திரென்றார்
திருவாய்மொழிகேட்டுத் தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
வந்தகருமத்தை வகையாகச்சொல்லுமென
இந்திரனப்போது இயல்பாகசொல்லுகிறான்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாதார் பொசிப்புப்புழுவலவோ
எத்தனைதான்வாழ்வு இயல்பாய்படைத்தாலும்
புத்திரனில்லாமல் புலைநரகில்போவேனோ
சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதின்பின்

இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்ததிதந்த சங்கரனற்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியுமா இன்பமுற்றமீண்டவனே
மீண்டுமேயவர்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனுநற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்துப்
பசுவின்முகம்பார்த்துப் பரமனருள்புரிவார்
சந்ததியில்லாமற் றவம்செய்தயிந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுடன் அனுப்புகிறோமொன்றுசெய்வா
அன்புடனேநீபோய் அருகிருந்துகான்வளர்ந்து [ய்
பாலகனையீன்று பாங்குடனேதான்கொடுத்து
வந்துவிடுநீயு மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்கப்பொறுக்குமோயெனுடல்தா
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு [ன்
எனக்குமேமோட்சகதி எப்போவெனக்கேட்க
அப்போசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூந்தேர்அனுப்புகிறோம்
உன்னைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
போய்வருவேனென்று பொருந்திவிடைகேட்டதற்பின்
அந்நேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியும்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்

அந்தணர்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னேநல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ள பாரினில்வந்துமேவ [னே
வந்ததோர்பசுவையிந்திரன்வரிசையாய்த்துதிகொள்வா

வசனம்

எப்படியென்ருல்: சுவாமி கயிலேயங்கிரி வாசரான பரமேசுரர் காவதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்துப் புத்திர தவஞ்செய்த இந்திர ணிந்திராணிக்கு நீபோயிருந்து ஒரு புத்திரனை யீன்று கொடுத்துவாவென்று விடைகொடுக்க, அப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்ச கெதி எப்போவென்று கேட்க, பரமேசுவரரும் அப்போது புத்திரனைப்பெற்றுக் கொடுத்தவுடனே பூந்தேர் அனுப்பி உன்னை இவ்விடம் வரவழைத்துக் கொள்ளுகிருேமென்று சொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியே விடைவாங்கிக்கொண்டு இளங்கன்ருக வேடங்கொண்டு அண்டபுவனங்களெல்லாம் இடிபோல் முழங்கத் தக்க தாகப் பந்து குதித்ததுபோல் நடந்து இந்திரன் இந்திராணி போனவழியை நோக்கி அவர்களிருவரையுங் கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக் கண்டு சுவாமி கயிலேயங்கிரி வாசராகிய பரமேசுவரரும் உமையாளும் அனுப்பி வைத்ததாய்க் காணப்படுகிற தென்று இருவரும் ஆனந்தங் கொண்டாடிப் பசுவைக் கட்டி முகந்து தாங்கள் கூடவே கூட்டி வருகிருர்கள் அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் விஸ்தார மாகச் சொல்லுகிருேம்.

நடை

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
அலாவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான் குளிர்ந்து
இன்று நமக்கீசர் ஈந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்து கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமாரிபெய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தாரிருவருமே நல்லுலகந்தானேக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துவந்துதான்பேசி
சந்ததியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்ருர்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜனங்களெல்லோரும்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு

சந்ததிபாக்கியமும் தான்பெற்றுவாரூர்கள்
என்றுசொல்லியப்போது இயல்பாய்ப்பறையறைந்தார்
தேசமெல்லாந்தானறிய சிறப்பாய்பறையறைந்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்கியம்பெற்றேருமெனவே
பட்டணஞ்சென்றதேவ பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்தில் சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்றெருருவான அழகானகற்பகக்கீழ்
செம்பொற்பதியில் சிறப்புடனேதானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனார்தங்களுக்குத் தயவாய்க்கொடுத்தகன்றை
மங்காதகன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தாள்காண்
மானனேயீர் நீங்கள் மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று
சாற்றுமந்தவார்த்தைதனைத் தான்கேட்டுதாதியர்கள்
போற்றியெடுத்தணைத்து பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திறமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்கன்றுதனை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேணுமென்று பேர்முகூர்த்தந்தான்பார்க்க
பஞ்சாங்கப்பார்ப்பாரைப் பாங்காய்அழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாம் சடுதியழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர் சென்று கடிந்துமிகவோடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடன் சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமொடு நல்லதினமும்பார்த்து
ஆர்பேரிடுவோமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவானருளினொடு
இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை
இடுமென்றுசொன்னபடி எல்லோரும்சொன்னார்காண்
அந்தப்படிபெயரை அமைக்கவேவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாதிரையில்

அமுர்தகணயோகம் அன்பாயிருக்குதென்றூர்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
சோடித்தெல்லார்தமக்குங் கொடுத்தாரே தட்சணைகள்
தக்ஷணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்தார்
மாவேந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை
அழைத்தவுடனே யனைவோர்க்குந்தானமிட்டார்
மகாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானஞ்செய்தார்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தாஞட
ஓமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவருதபடி
அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
மைதவழுங்கன்றுக்கு வகையாய்ப்பணிபூண
பொன்னுலேதும்பும் புரிகயிரும்போட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குளம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
மேனியுந்தங்கமதாய் மின்னும்படிசெய்தது
நவரத்னவகைகளெல்லாம் நன்ருகத்தானழுத்து
ஆபரணுதியெல்லாம் ஆணிமுத்தும்வயிரமுமாய்
கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பும் நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேபூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி பரிவாய்வளர்க்கையிலே
பூப்பந்தற்குள்ளே போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாவளர்க்கையிலே
நாளிரண்டுதன்னிலே நற்பசுவுந்தான்வளர
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுத்தான்வளர [ர்
பிள்ளையென்றுசொல்லிபெருமையுடன்தான்வளர்த்தா
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தபடிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கநற்செம்புதனிற் ருனேஜலங்கொண்டு

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY / MAHAMAHOPADHYAYA

புட்பாதிகளெல்லாம் போதவே கொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனே தான்சாத்தி
சிவனை நினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்திருள்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
பசுவின்முகத்தைப் பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனையேதொழுதாள்

விருத்தம்

அய்யயோ சிவனே நான் செய்யறத்தினுங் கொடுமை யுண்டோ, வையகந் தன்னிலே தான் மலடி யென் றென்னை வைத்துந் துய்யநற் பசுவுங்கூடச் சுரப் பிலா மலடாய் நிற்கச் செய்யுமா றேதோ வென்று சிந் தையும் நொந்து சொல்வாள்

வசனம்

எப்படியென்றுல்: தேவேந்திரனும் இந்திராணி யும் அதிக தவசுசெய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியை நோக்கி வரும்போது சுவாமி! உத்தரவு கொடுத்தனுப் பிய காமதேனுவாகிய பசுவானது தங்களிடம் சேர்ந்த தைக் கண்டு சுவாமியும் உமையாளும் அனுப்பினு ரென்று மகா சந்தோஷத்துடன் போற்றி வளர்க்க, நெடுநாட் சென்றும் நம்மைப்போலே நாம் வளர்த்த பசுவும் மலடாய் நிற்கிற காரணம் என்னவோ, வைய கத்தில் நாம் மலடு என்று பேரெடுத்தது மல்லாமல் தவசுசெய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி நிற்கிறதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி நெடுமூச்செறிந்து சொல்ல அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிருர்கள் என்றவாறு, அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவர மாய் சொல்லுகிருேம்

நடை

நாம்தாமலடிருந்தோம் நாம்வளர்த்தநற்பசுவும்
தவத்தருமையால்வந்த காமதேனுதான்மலடாம்
மலடாகிநின்ற மயக்கமதைநான்பார்க்க

விதியோயிதுவும் விளம்பீரோவென்றுசொல்ல
இந்திருங்கேட்டு ஏங்கிமுகம்வாடி
நாகமடந்தையரே நானென்றுசொல்லுகிறேன்
இதுவரையும்பாலன் எமக்குவரக்காணேமே
இன்னமும்முன்னேபோ லெங்கள்பரமேஸ்வரன்பால்
தவசுசெய்யநான்போவேன் தப்பாதிளங்கொடியே
சங்கரனைநோக்கித் தவசுமிகச்செய்து
வண்மையுள்ளகானகத்தில் மகாவிரதந்தானிருக்க
பூங்காவணந்தேடி போகிறேனென்றுசொல்லி
கமண்டலமும்புலித்தோலுங் கையிற்பிரம்புடனே
கப்பறையும்பதக்கமும் கையில்மழுவாளும்
பத்தினியக்கினியைப் பாங்காகத்தான்வளர்த்தி
இந்திராணிதன்னிடத்தில் இயல்பாயனுப்பினன்காண்
வந்துமேகானகத்தில் வாய்த்ததவசுசெய்ய
சிவனுரைநோக்கித் தெண்டனிட்டுத்தவசிருந்தான்
இந்திரனும்கானகத்தி லிசையாய்த்தவசிருந்தான்
வாசிபைநோக்கி வாகாய்த்தவஞ்செய்தான்
அஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து அரனைமிகநினைந்து
ஆராலுமுடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்ருன்
சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்மூத்தோரும்
நிருபன்குபேர நிருதிசைபாலகரும்
சந்திருஞ்சூரியருஞ் சத்தமகாமுனியும்
தேவர்களெல்லோருஞ் சேரவேதான்கூடி
மூவரையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையாய்ச்சொல்லுகிருர்
சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனும்
புத்திரவாஞ்சையினுல் பூமிமறந்துவிட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவசுசெய்கின்ருர்
அப்போதரனுர் அகமழிந்துசொல்லுகிருர்
நந்தீசர்தன்னை நயமாகத்தானழைத்து
வள்ளுவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
அப்படியேவள்ளுவனை யழைத்துவந்தாரந்நேரம்
செய்யசிவனுருந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திரபுத்திரனைத் தேடியழையுமென்ருர்
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகத்தான்கண்டு

அத்தனாரும்மை யழைக்கிறாரென்றுசொன்னார்
சித்திரபுத்திருஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனுமங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையின்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறக்க வழக்கில்லைநாயகரே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லோரும்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தவிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் பூதநாதாவென்ன
சிவனாருமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியரே நீருமொரு
தீமையை நீக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகராய்ப்போய்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரராய்ப்போய்பிறக்கப் பிறகிவிடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றிற் சென்மிக்கதருமமல்ல
இந்திரருக்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லைகணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனாருந்தான்மகிழ்ந்து
எந்தவகையானாலும் இந்திரற்குஅன்புடனே
செந்தாமரைப்பூ தினம்பூக்கும்பொய்கையிலே
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவும்தாகமொடு
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வருமேயந்நேரம்
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தே அற்புதமாய்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆகிலடியேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி
கூறுபெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருக்க
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேயனுப்பி
வாய்புதைத்துநின்ற மகவைமிகநோக்கி
செப்புகின்றாரீசுவரரும் சித்திரபுத்திரற்கு

விருத்தம்

அரனுடன்வாழுந்தேவ ரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
பரனுடன்பாவபுண்ணிய மந்திரமெழுதவேண்டிக்
கரமிசையுதித்தசித்ர புத்திரமாணிக்கமேயென்
றருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வானே. 1
சித்திரபுத்திரனைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்ச்சென்று
வச்சிரன்வளர்த்தஆவின் வயிற்றினில்சென்றுபுக்குப்
புத்திரனய்ப்பிறக்கப் போவெனவிடைகொடுத்தான், 2
எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்மால்வசத்திலாக்கிப்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற் பகுத்துரைதெரியப்பால்
வழுவில்லாதொழுகநாமும்வரமுனக்கருளிச்செய்தோம்
எழுமெனப்பூமிபாரக் கணக்கையுமானுக்கீந்தான். 3

வசனம்

எப்படியென்றால் முன் கயிலாசபருவதத்திலேயும் வைகுண்டத்திலேயும் பிரமலோகத்திலு முண்டான தேவர்கள், ரிஷிகள் தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற பாவபுண்ணிய கணக்குங் கருவும் பார்த்து சிருட்டிசெய்த சித்திரபுத்திரரை ஈசுவரர் வரவழைத் துத் தேவேந்திரன் மகா கொடூரமாய்த் தவசு செய்கிற தைப் பாருமென்று சொல்ல, அப்போது சித்திரபுத் திரர் அவருக்கு சந்தானமில்லையே அவர் தவசு செய தாலுமில்லை என்று சொல்ல, அப்போது சிவன் எந்த விதமாகிலும் நீயே போய் பிறந்து புத்திரவாஞ்சை யைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல, இந்திரன் வயிற் றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனு வாகிய பசுவின் வயிற்றிற் செனித்தால் குற்றமில்லை அதற்குச் சம்பு மகாப் பொய்கையாகிய தடாகத்திற் றாமரைப் புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந் தப் பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவரும் தண்ணீருடனே போய்புகுந்து பிறப்பாய் உடனே மகவாசை தீரும், பூமியிலுண்டாகிய முன் பாவபுண்ணிய கணக்குகளுஞ்

சீராகுமென்று கணக்கெடுத் தெழுதிக் கொடுத்து எழுத் தாணியுங் கொடுத்து அவ்விடத்திலுண்டாகிய கணக் கும் கருவூலமும் மகாவிஷ்ணு வசம் ஒப்புவிக்கச் சொல்லி உத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித் திராபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ள பெரியோர்களை யெல் லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமாகப் பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிற கதை இனிச் சொல்லுகிறோம் எ - று,

நடை

ஈசுவரரும்ஈசுவரியு மின்பத்துடன்மகிழ்ந்து
எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுப்பேனென்கோவே
ஆயிரம்பேராலும் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகத்தை
ஞானநெறிநீதிமுறை நன்னூலின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள்புத்தகத்தைப் போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்தந்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன்புத்தகமுங்கைகொடுத்தா
முற்கணக்கும்பிற்கணக்கும் முன்னேட்டணுப்படியும்[ர்
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோகக்கணக்கு மெழுதிமிகக்கொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதகர்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள நன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
பூமிதனில்மாயவனார் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாக்கணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
மூத்தக்கணபதியும் முதுகுவளமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதாமிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள் எல்லோருந்தாமிருக்க
சாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்பாலத்தூதருடன்
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டந்தான்வகுத்து
புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான்வகுத்து
இந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்

வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலநாளும்பாங்குடனே
தப்பாமல்உந்தனுக்குத் தந்தோமெனவுரைத்தார்
சந்திரசூரியர்கள் தங்களொலிபோலெனவே
குண்டலமுங்காதிலிட்டுக் கூந்தல்முடிசூட்டி
ஆபரணதியெல்லாம் அழகாய்த்தான்பூட்டி
சிவனரிடத்தில் தீர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணுயிரபூதம் எடுக்கவொண்ணப்பட்டோலே
கூட்டிக்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றனடக்கித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தாபித்தாருத்தமரை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அந்தத்தலேகிழமை யாதித்தவாரமதில்
புத்தகமும்முந்நூலுங் கூடப்பிறக்குமென்ருர்
சிவனருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசத்தேரில் அப்போதுதானேறி
வாருரேஉத்தமனர் வாவிதனைநோக்கி
சண்பகங்களோடுமந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளமும் அடுக்காய்த்தான்விளையும்
வயிரவைடூரியமும் வச்சிரகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் பொலியுமந்தபொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்து முழங்குமந்தவாவிதனில்
சங்குகள்சூல்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கருடனும்தன்னுடைய கிளைகூடிகொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புருக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்
புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாழும்
கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்

கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் கதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்த நீர்தனிலே
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே
செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கும் நீர்வாவி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்தசிறுபிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிட்சி இருந்துமிகவீசும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
ஏலக்கிராம்பும் இலங்குமந்த நீர்வாவி
சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மரங்களிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
வண்டுகள் தும்பிமுதல் வந்துநுகர்பொய்கைதனில்
மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
செந்தாமரைப்பூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூர்க்கும்
சந்திரசூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிப்பிரமாவும் அமர்ந்தாடும் நீர்வாவி
நாராயணர்முதலாய் நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தப்பொய்கையிலே
கன்னியர்களெல்லாங் கலந்துவிளையாடிடுவார்
பழையவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டீரே
தீவினைகளெல்லாம் திடுக்கிடத்தானோடும்
பிணிகள்முதலாகப் பிறக்கிட்டுத்தானோடும்
கிழவர்முழுகினால் குமாரராகிப்பிறப்பார்
இந்தவிதமா யிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
சித்திரபுத்திரரும் சீருகவந்துதிப்பார்
தாமரைப்பூவாகத் தான்வந்தவதரித்தார்
இனிமேல்நடக்கும் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
ஏலக்கருங்குழலாள் இந்திராணிஅவள்தனக்கு
நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாகக்கண்டனளே
கண்டுமகிழ்ந்து கடுகிஎழுந்திருந்து
தாதியரைத்தாமழைத்து தானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
இந்திரரைப்போல் யெந்தன்மடிமீதில்

சந்திரசூரியர்கள் தங்கள்ஒலிப்போலப்
பதினாலுலகமதில் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
செம்பொனெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தபிள்ளை தானிருக்க
பச்சுடம்புநல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும்பூரித்தேன்
கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
கண்டகனுவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
சிந்தித்து நின்று சிவன்பாதமேதொழுது
வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
கண்டகனுப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக் குமாரன்வந்துதோன்றுதற்கு
பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றரனார்பாதம் ஏந்திப்பணிந்துநின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இயல்பசுவையந்நேரம்
தும்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படுதே
இந்திராணியம்மை இளங்கோதையோடிவந்து
முத்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடேகூட நீயுமலடாகாமல்
இனத்துடனேகூடி யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
வனங்கள்தனிலே வளர்மிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இடம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைகடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல்
ஈனுதசாலி யிளஞ்சாலிதின்னாமல்
குலையோடேயாமணக்கை கொழுந்தோடறுந்தாமல்
சோளக்கதிர்கண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
இளங்கடுகுநாய்கடுகு ஏறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிதனைத்தின்னாமல் காய்ந்தபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும்நீக்கி இதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகறுகறுத்து மையிருளாகுமுன்னே

எல்லைக்குவந்து என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே இசைந்தபுத்திதான்சொல்லி
மேய்ந்துவாவென்று விட்டாளேயப்பசுவை
மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தேயப்பசுவும்
சிலம்புகலகலெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே அசைந்துவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து
காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று புனப்புல்லுந்தானருந்தி
தண்ணீர்தாகத்தைத் தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
கண்ணுயிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
இந்தப்படியே இருக்கிறநேரமதில்
சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தந்நேரம்
அலைகடலிலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை
விரையவேதானழைத்து விடைதந்தாரென்னவெனிற்
தேசமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையாய்த்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
சம்புத்தலத்திற் ருனிற்குஞ்சோலையிலே
திக்குதிசைகள் தெரியாமல் நிற்குதுகாண்
வழிதடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில் நீதானும்
செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
என்றானார்சொல்ல ஏற்றபகவானும்
திகைத்தபசுவுக்குத் தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததேநற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்தேஆகமெல்லாம்
சுற்றிவலம்வந்து துய்யதிருநற்பசுவும்
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்துப் பூரித்திருதோளும்
ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
தப்பாமல்சூரியனும் தாமரையின்பூப்பறித்துப்
போடவேதான்தின்று பொறிகலங்கச்சூலாகி
வாள்வீசிகரையேறி மயங்கியேசூலாகி
முட்டுகளுந்தானசைந்து முகமிகக்குழைந்து

வாயில் நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதானெறிந்து
முட்டிவணங்கி முன்கயிறுதான்தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவழிநடந்து
காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகி
சிவனுரையங்கே தோத்திரங்கள்செய்துமெள்ள
எல்லைதனில்வரவும் ஏங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடிந்து
படுத்ததேயப்போது பலபேருமோடிவந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
தேடாததிரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
மயிலே நீபோமிடத்தில் மலைநாகம்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைத்துமிரட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுத்தின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுண்டோ
என்றுபுலம்பி எல்லாருமோடிவந்து
விஷத்துக்குப்பார்த்து மேல்தடவி நீறுமிட்டு
செட்டிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
சந்தனகுங்குமந் தானுமிகக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச
அப்போதொருதாதி ஆனதொருவார்த்தைசொல்லி
கழுநீரும்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்து
சந்தனமும்பன்னீருந் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்வீசி
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தப்பாலகனும்
சிறப்பாய்பிறந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே எழுந்ததேநற்பசுவும்
செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்று
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்து
தங்கமணித்தூணோடே சாய்ந்ததுகாண் அந்நேரம்
இந்திரனார்தேவி இளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை அசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
எந்தவிதமோ தெரியமாட்டுவதில்லை

பாருங்களென்றுசொல்லி தாதியரைவிட்டார்காண்
போனூர்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு
வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றூர்
நாகமடைந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
எண்ணத்தொலையாத ஏற்றபசுக்களுண்டு
எந்தபசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய்க் கண்டவர்க்குநல்லுறையாய் [ய்
நெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் நிறமெலாம்பொன்னிறமா
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திருப்பியேயோடிவந்து
காராவினண்டையிலே கதறியே யோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி

விருத்தம்

அந்தியி னடந்ததுண்டோ வானுரை தவிர்த்த துண்டோ, நிந்தையாய்ப் பெரியோர் முந்நூல் நெடு முறை தவறிஞேமோ, கந்தன்மா லயன்வேறென்று கருத்தினில் நினைத்ததுண்டோ, உந்தன் முன்ஞேர்கள் செய்த இகழ்வினை முடிந்தவாறே.

நடை

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தாளோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்கையிலே
விஷங்கள்கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்றிருமேனி உள்ளுடைந்துவாடுவதேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமசந்தனமுங் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிகழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவேநற்பசுவும்

பாரக்களைத்தீர்ந்து பார்த்துமேயந்நேரம்
கண்கள்பொறிபறக்குங் காலசந்துவால்சுற்றும்
வானத்தைப்பார்த்து மனத்தையருவருக்கும்
பூமியைப்பார்த்துப் பொறிகலங்கிச்சீறிநிற்கும்
ஆனந்தமாகி அதிரநடனமிடும்
சிவசிவாவென்றுசொல்லித்திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுவதைத்தான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரை
கூட்டிவாவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர்இடையர்தம்மை அழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்தத் தோகைமயிலாட்கு
ஆரமுலைப்பசுவு மடக்கிமிகச்சூலாச்சே
இன்றுநாளையீனு மீற்றுமயக்கமிது
என்றுதான்சொல்லி ஏகினாரப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாமல்
கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவரவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவில்முன்பாக
சூழநிறைந்து தூயவிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பாரிகாரிகள்வந்து பணிந்துதெண்டனிட்டார்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பேன்
என்றமொழிகேட்டு ஏற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனை நினைத்துத் தேத்திரங்கள்செய்கின்றாள்
அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
அய்யகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்த்தார்கள்
அநியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்

மகாதேவர்தாமும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமானீசுவரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய்நீயுமையே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
பத்தினியாள்சென்று பகுந்துரைப்பாயென்றருள
அந்தவுமையவளும் அரனுரைப்படியே
கொக்கிறகுசூடிக் குறமாதுதன்னைப்போல்
பொற்கூடைபொற்பிரம்பு பொற்குடுக்கைதானெடுத்து
பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள் நற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருதாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொல்லுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சிகொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாமி வலையாசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து ஏற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளைகறி யுண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளரக்கன்மாளிகையில்
கூடியேவந்து குழந்தையாய்ப் போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனையன்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுண்டு
பிள்ளையொருமைந்தன் பெருவயிறன்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படிநல்லகுறி இசைவாகத்தோணுதென்றாள்
அப்போசிவனு மருளுவாருத்தமிக்குக்
கொச்சைக்குறத்தி குறியார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்துகை காட்டினர்தங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றி யுங்களண்ணன்தானலவோ
ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார்தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் ஏற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரே
போய்வாரேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமந்நேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி

தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்குறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர் தம்கோயில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள்
இந்திராணிகண்டு எழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்குறத்தியம்மா பசுவைப்பிழைப்பித்தால்
வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்கொடுப்பே
சொன்னவுடனே சொல்லுவான்குறமாது [னெனச்
குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றாள்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
வேண்டியதெல்லாம் வேணபடித்தான்குவித்து
விநாயகனைத்தானினைத்தாள் வெள்ளைமலைக்குறத்தி
கணபதியுமங்குவர கனமாய்படைத்ததனை
உருட்டிதிரட்டியொரு உண்டையாய்ப்பிடித்து
களவங்கொடுக்கக் கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
கேளாயோவென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலனென் சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்காண்
கந்தமருமகள்வள்ளி தானுமவள்மாமி
ஆரூர்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேசுவரருடைய பார்வதியும்நான் தாண்டி
நின்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறேன்
வானுலகமான மகன்வருவானுன்றனக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
இம்மையிலும்மறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனுப்வருவான்
பெற்றிடுவீர்இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுதத்தோன்றுகிறார்
நீலகண்டர்தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றிற் குமரன்வந்துதோன்றுகிறார்

சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபூஷ்ட்சதனியில்
அத்தன் தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூ ணூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர்கள் அசைக்கவொண்ணுப்புத்தகமும்
எழுத்தாணிகைபிடித்து பிறப்பாண்டியென்மகனே
உத்தளமாய்வெண் ணீறு ஒளிருந்திருமுகமாய்ச்
சித்திராபுத்திரர்வந்து ஜெனிக்கிறூர்மாமயிலே
பூலோகம்ஆளப் பிறக்கிறூர்பொற்கொடியே
எறும்புகடையானைதலை யெல்லாமெழுதவல்லார்
புத்தகமுந்தன்னிற் புகழ்ந்தெழுதும்புண்ணியனூர்
அருளுஞ்சிவனுக்கும் ஆனமகாவிஷ்ணுவுக்கும்
வகுக்கும்பிரமாவுக்கும் வாழ்விக்கும்லட்சுமிக்கும்
கணக்கராய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
இப்படியாக இருப்பான்காண்ஏந்திழையே
அரனூர்கருவூலம் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுளங்களித்து இருதோளும்பூரித்து
குப்பல்குப்பலாகப் பொன்குவித்தாள்ஏந்திழையாள்
அந்நேரந்தான்குறத்தி யவள்முகம்பார்த்துரைப்பாள்
உன்னுடையஅன்பு இருந்தாலும்போதுமினி
பொன்னும்பணமும் புலையன்படைக்கலையோ
நிறைநாழி முத்தை நேரேகொடுமென்றூர்
மங்கையரேபோய்வாரேன் மகாதுயரமுந்தீர்ந்து
மகனுடனே நீயு மகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்

உமையவள் குறிகள்சொல்லி யுறைப்படி மூடியு மென்று, சமையநல் லிந்திராணிக்குத் தானுமே மனதைத் தேற்றி, அமையவேவார்த்தையீந்து அடைவுடனரன்பாற் சென்று உமையவள் நடந்ததெல்லா முரைத்தா னிடத்துற்றூளே

நடை,

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைக்கேளுமென்றூர்
நாகமடந்தையரு நல்லகுறியென்றுசொல்லி

DR. RAMANATHAN ... LIBRARY MADRAS

பசுவின்வயிற்றிற் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாயெண்ணி நினைவுகளைவிட்டுவிட்டு
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோலமுடன்வீற்றிருந்து
வானபுவலோகம் மண்பூமியுள்ளதெல்லாம்
சிறப்பிக்கவேணுமென்று சீரானவள்ளுவனை
யழையுமென்றபோதே யழைத்தங்கேவிட்டார்கள்
பசுவயிற்றிலிப்போ பாலன்பிறக்குமென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோர் எல்லாருந்தாமறியப்
பறைசாற்றுமென்று பைங்கொடியாள்சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்பறையறைந்தான்
தெருவீதிகளெல்லாம் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்
முத்துவளைத்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தூணிருத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிறுத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
ஐம்பதுகாதம்பரப்பில் அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிருத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிருத்தி
நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானழுத்திச்
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றாள்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லோருந் தாமுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லோரும் முக்கியமாய்த்தாமிருக்க
அந்தணர்களெல்லோரும் அப்படியேதாமிருக்க
சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தாமிருக்க
வகைவயைாய்ப்பந்தி வகுக்கவேவேணுமென்றாள்
பந்திபந்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
அந்தப்படியே யடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
பிள்ளைபிறக்கும் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்

தபோதனர்கள்முதலியோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாகவே எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடூமை கும்பலாய்வந்தார்கள்
தானங்கள்வாங்கதான் வருந்தியிருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
அவரவருக்கெல்லாம் இந்திராணியப்போது
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தே நின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தாமோத
மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திக்குரவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்ச்சூழ்ந்து நிற்க
அங்கயற்கண்ணம்மை யருகிருந்துகைகொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னின்கலமேந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமாள் வருகிறவதிசயத்தை

நாயனார் சிறப்பு

ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணுப்புத்தகமும்
பொன்னினெழுத்தாணியுமே பொற்பாகக்கைபிடித்து
காதிலிடுங்குண்டலமும் கனக்கவேதான்பூட்டி
அரனார்திருவருளால் ஆவின்வயிறுவிட்டு
பொன்னின்கலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவபுண்ணியங்கள் பதிந்தெழுதவந்துதித்தார்
ஏடும்பிடித்து இடதுகையில்வெண்ணீறும்
காதிலேயிட்ட கனகமணிக்குண்டலனார்
காரிந்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவரென்பாரும்
எந்தவுலகி லிருந்தவர்காணென்பாரும்
பிரமாவோவென்று பெருத்தமொழியுரைத்தார்
இப்படியுஞ்சிலபேர் ஏற்றமொழியுரைத்தார்
திருவழகைச்சொல்லத் தேவரால்கூடாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுதான்பிறந்தார்

நமச்சிவாயமென்கிற நன்னுமச்சித்தமுடன்
நமனுக்கதிகாரி நானென்றசத்தமதாய்
சித்திரபுத்திருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் சிறக்கக்குரவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கனக்கக்குரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாரெங்குந்தான்முழங்க
பூமாரியெங்கும் பொழிந்தார்கள்தேவரெல்லாம்
தேவாமிர்தந் திருச்சங்கில்தானேந்திச்
சீராகவங்கே சிவனுடையாள்தான்கொடுத்தாள்
இந்திராணிதானு இளங்கோதையந்நேரம்
திருவாய்விளக்கித் தீர்த்தமுந்தானூடி
பட்டையுடுத்திப் பகவானைத்தெண்டனிட்டுப்
பிள்ளையைவாரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
அப்போதுபச்சுடம்பா யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாண்பைங்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோலே தான்கையிற்போனுள்காண்
அப்போதொருதாதி யரிவாயெழுந்திருந்து
காயங்கடைச்சரக்குக் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாரேகோதையற்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானேடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதில்வைத்திருந்து
வாகாய்துருவி வயிற்செவிழுக்கெடுத்துச்
சேரணையெடுத்துச் சுரிகுழலாள்கையமர்த்தித்
தொப்புளறுத்து குலவைமிகமுழக்கி
ஈரந்துவட்டி யிணையாடைதான்போட்டு
பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகலைதானமர்த்தி
வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்ச்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன்வரவைக் காணேமெனத்திகைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி ஏங்கலுற்றுளந்நேரம்
பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பர்த்தாவைக்காணேமே
அப்போதுசிவனுரு மங்குள்ளதேவர்களும்
வந்தவுடனே மகனுரைத்தான்வாங்கி
தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டுக்
கண்டான்மகன்முகத்தைக் கண்ணுயிரத்தாலே

அந்நேரமிந்திரனும் அழகனைத்தாதியரே
சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலோடுவந்து அரியமகனார்தம்
பிறந்தகதைவிவரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
தெய்வப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
நவக்கிரகமெல்லா நலமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
சித்திரையில்வந்ததினாற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
அப்படியேபேரை யழைத்தார்களெல்லோரும்
சீறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
தானதர்மங்கள் தான்கொடுத்தாரந்நேரம்
மகனையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்த்ததொருபசுவும்
மகனுக்குப்பாலமுர்தம் வாஞ்சையாய்த்தான்கொடுத்து
நிற்குமளவில் நினைவுமறந்தொருநாள்
பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
காத்காலடித்தவுடன் கண்சிவந்துஅப்பசுவும்
திடமுடையபாற்பசுவும் தெய்வமேசாட்சிநீயே
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனை நினைந்து தோத்திரங்கள்செய்ததுவே
அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாவத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை எடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணம்பசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியான்வாசலிலே
வந்தவுடன்அப்பசுவும் மகாதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலனையீன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைந்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாருமேதுசொல்வார்

உன்மகனையிங்கே உனக்களைத்துநான் தருவேன்
வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்து நில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வசனஞ்சொல்லுகிறேன்
தேசாருமிந்திரருந் தேவியுந்தானேதுசொல்வார்
பாலன்பசித்துப் பதரியழுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பசுதன்னைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணேமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போது ஏங்கிமிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பாலமுதைமைந்தனுக்குக்
குற்றம்வாராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
பாலகர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்செய்தார்காண்
வயிரம்வயிடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்
சித்திரபுத்திரரை சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆவின்பாலூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனே நித்திரைபோ
தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னே தாலுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தானே
வானுலகம் ஆள வந்துபிறந்தானே
மைந்தனுய்வந்து மகவாசைத்தீர்த்தானே
எங்கள்துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனே
தோனகைகணக்கும் தொகுத்தபெருங்கணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனே
விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனே
சந்திரசூரியர்போற் சார்ந்ததிருமகனே
ஆதிபரங்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனே
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
சிட்டர்கணக்குத் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
தேவேந்திரன்தவத்தாற் சிறியவுயிர்செய்யும்
நன்மைகளுந்தீமைகளும் நன்றறியவந்தவனே

DR. U. V. S. MAHAMAHOPADHYAYA BESANT NAGAR

சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியனே
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தோனே
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனே
எங்களரும்பொருளோ விந்திரனர்கண் மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ எழுந்தருளும்நாயகமோ
இந்தப்படியாக யேற்றிநின்றுதாலாட்டி
அந்தமகனை யரிதாய்வளக்குங்கால்
தாதிமார்தம்பாலைத் தானுண்ணச்சொன்னுர்காண்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவோநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைக்குழந்தைக்கு
மந்திர நூல்வேத மகாவறிவையுண்டாக்க
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரந்நேரம்

விருத்தம்

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள் தான்அரியோமென்ருேத
மந்திரப்புதல்வனும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
மந்திரவுரைசொல்லாமல் மைந்தனுமுறைசெய்தானே.

வசனம்

அஃதெப்படி யென்ருல்: இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொரு மேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்த சித்திரபுத்திர ரானவருக்கு வேதங்கள் அப்பியாசம் பண்ணுவிக்க வேண்டுமென்று வாத்தியாரை யழைப்பித்துப் பட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ் செய்து மகாதானம் கோதானம் வஸ்திர தானங்கள் செய்து ஓமம் எக்கியங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திரபுத்திரர்க்கு வாத்தியார் அரியோமென்று சொல்ல, அதற்குப் பலன் சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத்திற் கேட்க, அவர் சொல்ல மாட்டாமையால் சித்திரபுத்திரர் தானே பலன் சொல்லிப் பின் நடக்கிற காரியங்களைச் சொல்லுகிருேம்.

நடை

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவரியுங்கைக்கொடுத்து
அறியோமறியோமென் ருதரவாய்ச்சொன்னுர்கள்

ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோ நமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்த முறையுமென
அப்போதுவாத்தியா ரதன்பொருள்சொல்லாதிருக்க
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருஉத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவி நீரெனக்கு
குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லைகண்டீரே
எனக்குமோர் அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்லுவேன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறி நூலவிழ்த்து நற்பாடமீதேறிச்
சைவநூல்வேதந் தழைக்கவேவாசித்தார்
ஓரெட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழுவென்று
தேவர்கள்வாழுவென்று திருவேடுவாசித்தார்
மூவர்கள்வாழுவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனரன்மாற்செங்கை யானதொருசீவனமும்
நமனுரும்வேந்தன் நடுக்கணத்திலுள்ளவர்காண்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைப்பட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார் தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்
தனதுமனையின்றித் தலைநாளில் நீருமொரு
அகதிபனையை யடிமையொத்திக்கண்டீரே
உம்முடையசெய்கையும் உமக்கறியப்போதாமல்
என்னுடையலேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லவாத்தியா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
ஈசுவரனார்கற்பனையோ வென்றுசொலலித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமாள் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோகசோதனைக்குப் போய்வாறேனென்றுரைத்தார்
நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாம்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனேதான்சுருட்டி
நன்றியுடனே புறப்பட்டார் நற்கணக்கர்
இட்டப்படியே ஈசுவரனார்தான்கொடுத்தார்

கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போருமென்றார்
அந்தக்கயிலை யரனார்கருவூலம்
நித்தமெழுதிவர நிமலனருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வசத்திற் றந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வசத்திற் சிறப்பாயிருக்குதுகாண்
பரமனார்தான்கொடுத்த பண்டாரப்பொக்கிஷமும்
கோத்தவரிசைகளும் கொற்றவரேகண்டீரோ
பொன்னுலகைமட்டுமல்லோ புண்ணியரே நீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்மாதாவு நீருமிகத்தவமிருக்க
உங்களுக்குப்பிள்ளையா யுகந்தளித்தாரீஸ்வரனார்
அண்டாண்டகோளமட்டும் அணுவளவுந்தப்பாமல்
எழுத்தாணிபட்டோலை என்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோநீருங் கணையாழிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவரிடமாழ்வு
புதிதானகாரியமும் போய்ப்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென
வாலவயசு வருமளவுநீரிருந்தால்
பாலகனுய்வந்த பலன்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்பலனும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்
அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்தாயே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதமதில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரேபுண்ணியனார்
அருமைத்திருமகனை யன்னைபிதாவாழ்த்தி
இந்திரன்வான்தேரி லேறியேயுத்தமனார்

விருத்தம்

சென்றனனீசன்றன்பாற்சீர்பாதந் தெண்டனிட்டு, நின்றனன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரில்லா வுமையாள்தானும், வந்தவென் மகனேயென்று வாரியே மோந்துகொண்டாள், மைந்தனு மங்குவந்த வரன்முறையியம்பலுற்றான்.

வசனம்

அதெப்படியென்றுல்: சித்திராபுத்திர நாயனுரான வர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கயிலேயங் கிரி வாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம்மாளையுங் கண்டு நமஸ்காரஞ் செய்து சிந்தை களிகூர்ந்து நிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக் கட்டி வாரி மோந்து கொண்டவுடனே சித்திராபுத்திர நாயனுர் சுவாமி யிடத்திலும் அம்மாளிடத்திலும் அவ்விடத்தில்நடந்த விருத்தாந்தமெல்லாஞ் சொல்லுகிருர். எ—று.

நடை

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனுஞ் சொல்லுகிறேன்சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தேனித்தனை நாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னவிவை எள்ளளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தேனுதரவாய்
இந்திரணிந்திராணி இவர்கள்மனங்குளிர
புத்திரனுகவென்னைப் போற்றியேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருக்கவேசெய்திட்டார்
என்னையுமங்கே ஈன்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனேதானப்பசுவும் உன்கயிலேவந்ததுவே
மற்றுமொருபசுப்பால் கொடுத்தெனைவளர்த்தார்கள்
நன்றுய்வளர்த்தார்கள் நாயகியும்நாயகனும்
இந்தப்படியா யிதுவரையும்நானிருந்தேன்
இவ்விடத்துச்சிந்தையினுல் ஏக்கமிகவுண்டாகி
போகிறேனென்றுசொன்னேன்போர்வேந்தனப்போது
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றுர்
அவ்விடத்திற்ருனு மிருக்கவேவேணுமென்றுர்
இங்கிருக்க நீதி எள்ளளவுமில்லையென்றேன்
அரன்கயிலேச்சென்று அவ்விடத்தில் நானிருப்பேன்
இங்குமங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்

என்று-சித்திராபுத்திரனுர் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுட
பசுவைமிகவழைத்துப் பாலன்வந்தான்தேன்டயே [ன்
என்றரனுர்சொல்ல ஏற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுமகனுர் திருமுகத்தைத்தான்மோந்து
எழுந்தேயிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனுர்தான்போன வழித்தடத்தைதானேக்கி
வந்தார்கயிலை மலைதனிலேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைகேளுமினி
சிவனுரிடத்திலே தேவேந்திரன்புலம்பி
புத்திரனுஞ்சத்துருவாய்ப் போனனெனவுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்ட உமைபாகரேதுரைத்தார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னுயே
தாயாரருகே தன்பிள்ளைவந்ததென்ருல்
பேயாஉனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தரைப்போலே பிதற்றுகிருய்நீதானும்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனுர்பெருங்கணக்கும்
நன்மையுந்திண்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றே
எருமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேநாமழைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன ஏற்றதொருஇந்திரரே
போம்பிள்ளாயென்றுரைக்கப் போனரேஇந்திரரும்
ஈசுவரனுர்தாமு மேற்றதொருபுத்திரரை
இப்போதுநீயும் இயமனிடவாசலுக்கு
சித்தாந்தம்யாவுஞ் செய்யுமுறைப்படியே
அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்ருர்
இப்படியேதானும் இயமனைத்தானழைத்து
கலியின்உபத்திரவத்தாற் களறிகள்தான்மிகுந்து
அபயக்குரலுண்டா மானதாலிப்போது
எல்லாக்கணக்கு மியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
என்றுநமக்குச் சிவனுரிசைந்தபின்பு
நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தேயந்நேரம்
இருபேருமொன்ருகி ஏற்றவிடைதான்கொண்டு

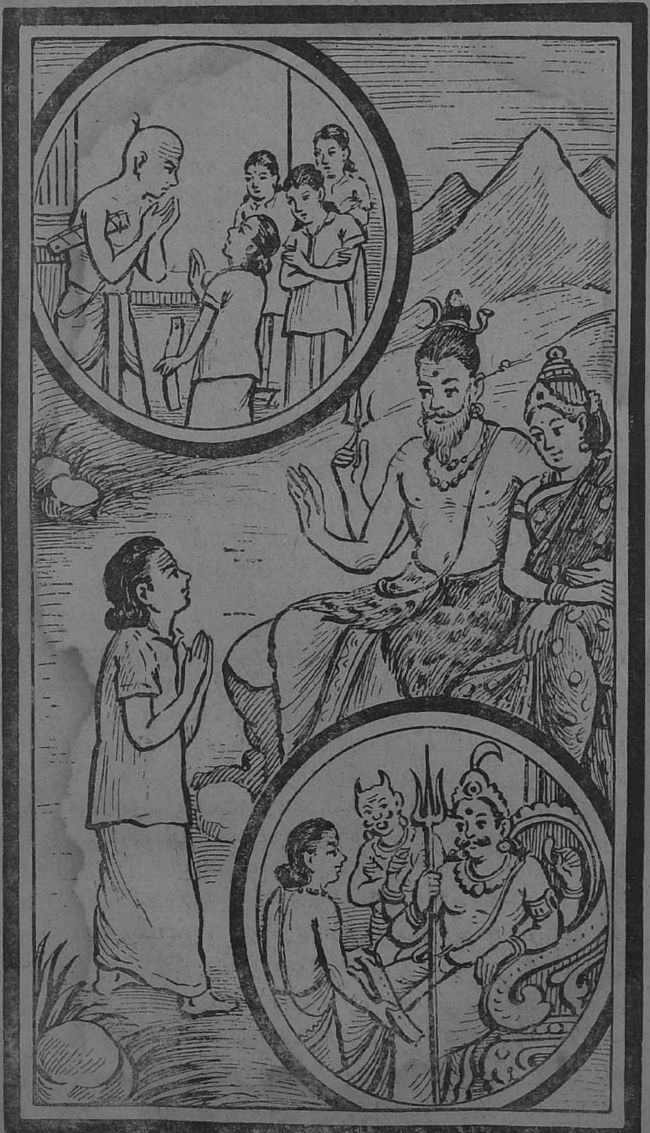

நின்றபொழுதேபிர்மா நிமலர்அருளாலே
இருபேரும்வாழவென்று ஏத்திவிடைகொடுத்து
கட்டழகர்வுடனே கனத்தண்டசூலமுடன்
குத்திடுங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து ஏற்றபிரமாவும்
வாகாய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார்மேல்
சிவனை நினைத்துத் திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
தவத்தை நினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
தருமங்கள்செய்வார்மேல் சற்றுஞ்சொல்லாதேயென்று
புத்திகளுஞ்சொல்லிப் போகவிடைகொடுக்க
கருங்கடாமேலேறிக் கணக்கனையுந்தான்வைத்து
வளக்கடாவேறி வாரார்எமதருமர்
நல்லமுரசுசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
இருபேருமொன்றாய் இந்திரலோகம்புகுந்தார்
இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
பாரிலுள்ளோர்தம்கணக்கைப் பார்த்தார்களப்போது
சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
நாராயணாவென்று நாமமறியாதார்
பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணுதபாவியர்கள்
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
அம்பலத்தில்நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்
ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டவர்கள்
கல்லாக்கசடர் கணக்குப்படியாதோர்
சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்சூழாதார்
அயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னைவாவென்பார்கள்
கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
சுற்றங்கொதிக்கச் சுறந்தபாலுண்டவர்கள்
பொட்டநாழிமரக்கால் போட்டளந்தபாவியர்கள்
பின்னையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்
உள்ளபொருளை இல்லையென்றேவுரைத்தவர்கள்
தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துப்பறித்தவர்கள்
குளிசீலையின்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார் [தே
கொண்டமனையாள்வருந்த கூத்தியர்கள்தன்னைவைத்

மாதாபிதாவருந்த வயிறுவளர்த்திடுவோர்
இட்டுண்டுவாழ்ந்தார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
நீட்டுப்புழைக்கையில் நின்றுமெள்ளக்கெட்டவர்கள்
சாவற்போர்செய்விக்குஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்குக் குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
இப்படிக்கொத்த விழிதொழில்செய்வோரையெல்லாம்
செப்பமுடன் நல்ல செந்தழலிற்றான்போட்டுப்
பாசத்தைவீசிப் பதறவேதான்பிடித்து
நாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்துரடிட்டு
உச்சித்தலைதனிலே யோங்கிமூலையெறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆணிதனை நிறுத்தி
கையிரண்டும்பின்கட்டாகக் கட்டியிருகால்பின்னி
யார்பைதுளைத்து மறுகுகதிர்பாம்புடனே
கூறியநாராசங் கொடுஞ்செவினூடேற்றி
பாறையினிற்போட்டுப் பதறவிழுத்திழுத்து
வேறுவேறாயுடலை வெட்டியேபோட்டிழுத்துக்
காரமுள்ளவுப்பதனைக் கரைத்ததிலேதானொழுக்கி
முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்ப்போட்டிழுத்துப்
பள்ளமேடென்று பாருமற்றானிழுத்து
இவர்-தங்களையெல்லாம் ஏழாநரகத்தில் [ண்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிக்கொண்டார்கா
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்குக் கொலைமருந்துசெய்தவரை
வீதிவீதியாக விபரமாய்த்தானெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்
பெற்றதாய்சொத்தைக்களவுசெய்யும்பேதையரை
அரைத்தஅம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குத்துமுரலுலக்கையொதுங்கவையாக்கொடியவரை
வாசற்படிநடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
எந்தபப்தார்த்தமும் ஏற்றசுத்திசெய்யாரை
கண்டபோதொன்றுசொல்லிக் காணமலொன்றுசொல்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவரைப் [லி
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள்தங்களையும்
நர.த்திலேயழுந்த நடுவோலைத்தானெழுதி
கள்ளர்களோடு கடுகவந்துசிக்கினதே

குண்டுணிகள்சொல்லிக் குறளிகள் தான்பேசிச்
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை
கணவனைக்காணுமல் கன்னியவள் வீடுவிட்டுத்
தீர்த்தமுமாடித் திருநாளும்பார்த்தவரை
பர்த்தாவிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
அவர்களைப்போல அணுக்கணக்குத்தப்பாமல்
செய்யவென்று நல்கணக்குச் சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
அவர்களெல்லாமங்கே யடிபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லாச்சரக்கை விலைச்சரக்காய்விற்றிடுவோம்
செல்லாப்பணத்தைச் செலுத்துவோங்கண்டீரே
எல்லாப்பிழையும் பொருத்தருளுமென்றுசொல்ல
அவர்களுக்குச்சொல்லி யமைத்தபடிதானெழுதி
வெள்ளாளரெல்லாம் வேண்டினதெல்லாம்படைத்து
நெல்லுகளை நாங்கள் உலர்த்தாமல்விற்றிடுவோம்
கள்ளமரக்கால்நாழி கலந்துமிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லிஎங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க ஏற்றபடி தானெழுதிப்
பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
பால்தயிருர்நெய்யும் பசித்தெடுத்துச்சாப்பிடுவோம்
ஏருதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்ல
இவர்களுக்குமெங்கே ஏற்றபடிதானெழுதி
அந்தந்தச்சாதிதெருஅடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை யதிர்க்கவேதானெழுதி
பாவபுண்ணியங்கள் பகுத்துமேதானெழுதிப்
பசியாமலன்னம் பாங்குடனேகொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடன் ஏமாறிவந்தவர்க்கு
உடுத்தபுடவை யுகந்தளித்தோர்தங்களையும்
பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமரமுஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை

ஆலயங்கள்கட்டி யன்னமிகக்கொடுப்போரை
இடித்துப்பழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
பொருந்தவுயிர்தனக்குப் போகநீர்விட்டவரை
இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலம் பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துவுண்ணுமல்
வைத்துவகையில் வஞ்சகம்செய்யாரை
நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேயமாய்ப்பெய்தவரை
மாதானம்கோதானம் வஸ்திரதானம்முதலாய்
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்செய்யாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
நெருப்புக்குடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை
பிள்ளைபால்வார்த்தோரை பிணிக்குமருந்தளித்தோரை
அதிதிபரதேசியருக் கன்னமிட்டுண்டவரை
பௌரணையில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
பர்த்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவைமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்யாரை
கணவரிடசொல்லைக் கட்டாய்நடத்திஞரை
ஆறுகுளங்கள்தனி லணைக்கட்டிவைத்தவரை
வழியைப்பறியாமல் வாகாகக்காத்தோரை
கன்றுபால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரை தப்பாமலெழுதிவைத்து
ஒளிவுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்ந்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
ஆவைவணங்கி யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்வோரை
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவாத்தியார்க்குச்
சம்பளமும்பணமுந் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையெந்நாளுங் கருதிதொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துநித்தந்தொழுவோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்

குருநன்றிசெய்நன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
விஷயங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்செய்தவரும்
வண்ணான்நாவிதன்கூலி மனமகிழ்ந்தேதான்கொடுப்
தருமங்கள்செய்வோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி [போர்
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரைச்
செப்பமுடனறிந்து செய்தபிழைபொறுத்துத்
தப்பாமலீசுரனார் தன்னடியிற்றான்சேர்த்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
அந்தவுலகத்தி லமரர்களைப்போலிருந்து
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போதவேதானிருக்கக்
கயிலைக்குவடபுறத்தில் காவனமுண்டாக்கி
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்பூசைசெய்ய
பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகச்செய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதிப்
பாவைக்குதுன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபுழுக்குழியும்
இருமிவகைக்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
மிருகங்கள்வாழ்குழிகள் வேறாகச்செய்தார்காண்
அகல்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்வளர்த்தி
முள்ளுவனங்களையு மோசமாய்செய்தார்காண்
நூற்பாலம்மயிர்ப்பாலம் நூதனமாய்ச்செய்தார்காண்
காடுங்கரடும் கல்லுமிகவுண்டாக்கி
சற்றுநிழலில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்
நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாகி விமரிசையாய் ஆயுதமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுக்காய்ச்சி யேற்றபடிநிறுத்தி
செம்புத்தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதானிறுத்தி
இருப்புமுக்காலிகளை யந்நேரங்காய்ச்வைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தன்வரைக்கும்
வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து

தொறண்டிவகைகள் தோற்றமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பரிந்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்பாற்போகலுற்ருர்
அப்பால்நடக்கும்மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்புடனே நானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்ருர்
மாதாவின் தன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதருமராசனு மியல்பாக அருகிருந்தார்
தந்தையரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்ருகவேவாழ்வாய்
என்றுசொல்லியுத்தமனை இருகையாற்ருனெடுத்து
கன்னல்மொழியாள் கனிவாயால்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள் [ப்
எண்ணெய்ப்பலகைதன்னை யெடுத்தங்கேதான்போட்டு
பொற்கிண்ணிதன்னிற் போதவேயெண்ணையிட்டு
எண்ணெயக்காப்புச்செய்யஎழுந்தருளவேணுமென்ருர்
எண்ணெய்க்காப்பிட்டபின்பு ஏற்றதலைதான்கோதி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீருந்தானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூஜைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
அதிதிபரதேசியர்க்கு அன்னமிகக்கொடுத்து
மகேசுரபூசையை வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகழகாய்த்தான்பூண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போஜனசாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனுர்
நாடாளும்இந்திரரும் நாகமடந்தையரும்
தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடழுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்
சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தும்பைப்பூப்போலமுது சொரிந்துநல்நெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணவென்று தடவினுர்முதுகதனை
அப்போதுஉத்தமனுர் அவர்கள்முகம்நோக்கி
உன்வீட்டிலேயமுது உண்போமேயாமாகில்

உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
என்றபொழுதில் இயல்பானமாதாகவும்
நின்றுபரதவித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
அகமகிழச்சந்ததிதான் அறியாதபாவியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்தென்னவென்று
போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள்பஞ்சணையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேவாருமென உவந்துநிற்கஅப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தாற்போல்
கைதொழுதுபாலகனைக் சட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைபலாச்சுளையு மற்றுமுள்ளநற்கனியும்
சர்க்கரைநற்சீனி தாரணியிலுள்ளதெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்க
பாங்குடனேயுத்தமனர் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்ருர்
கைகழுவிசுத்திபண்ணிக் கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகத்தான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்துரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவேபோவாய்நீ
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கில்எழுதாமல்
சொற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேயென்றுசொல்ல
ஏதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையிலையறுத்துத்தானெனக்குப்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனென்மாதாவே
என்றுசொல்லிபேசி இருக்கின்றஅந்நேரம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையினுட்புகுந்து
போகவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதாமுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனைரைத்தான்பார்த்து
வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைந்து
இந்திரனுருடனே இந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்திற் ருமொருவார்த்தைசொல்வார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதரும ராசனும்போகலுற்ருன்
போனர்யமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்

அப்பால்நடக்கின்ற அதிசயத்தைக்கேளுங்கள்
மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகச்சொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாய்மிகவளர்த்த
வோமகுண்டமத்தியிலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
கம்பத்திலேறிக் கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதாளஅக்கினியு மேலேபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமற் சருகும்புசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈராண்டோடெட்டுடனே
வருந்தித்தவசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
அந்தத்தவத்தருமை அரனுருந்தாமறிந்து
தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கரரும்
அப்போதுமையவளு மப்பதுயேதானும்வந்தாள்
இருபேருந்தசிபயா யேகினர்தவத்தருகே
மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்காண்
அப்போமிருகண்டன் அரனுரைத்தான்தொழுது

விருத்தம்

அய்யனேபோற்றிபோற்றி அறம்வளர்த்தவனேபோற்றி
மெய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாயாபோற்றி
பையவேதவசியாகப் பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி
உய்யவேயடியேற்கன்பா ஒருமைந்தனருள்வாய்போற்றி.

நடை

என்றமொழிகேட்டு இருவருமனமகிழ்ந்து
சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்
வாராய்மிருகண்டா மதலையைநாம்தருவோம்
சீராகவேவயசு தீர்காயுசாயிருந்தால்
கல்வியறிவில்லாமற் கசடனய்த்தானிருப்பான்
அல்லதுகல்வியறி வுடையவனுயிருந்தால்
பதினறுவயதிநிற் பரிநதேயிறந்திடுவான்
ஆனதினுலந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
எந்தவகையா யிருக்கவேணுமென்ருர்
அப்போமிருகண்டன் ஆராயுங்கல்வியனய்த்
தவத்தினில்மிக்கோனய்த் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று

தெண்டனிட்டபோது திருமதலைதானருளி
அம்மையுமையவளும் ஆனபரமேசுவரரும்
இடபமதிலேரி யேகிஞர்கயிலைதனில்
மிருகண்டரும் மிக்கதவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்ருகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகத்தான்படித்து
வேதங்களோதி விளங்கிஞர்மார்கண்டன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
மந்தாரைபிச்சி மறுவற்றபூக்களுடன்
சண்பகமல்லிகையும் சேர்ந்தஅலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
கண்டியணிந்தைந்தெழுத்தைக்கருத்திலேதானமைத்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்ருன்
அல்லும்பகலும் அரைநாழிகைபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகப்பூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்ருன்

விருத்தம்

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றியடியவர்க்கெளியாய்போற்
வண்டமிழ்ப்பாண்டி நாடுவாழமண் சுமந்தாய்போற்றி[றி
கண்டவர்கினியமேனி காட்டியன்சென்னிமீதில்
முண்டகந்திருத்தாளானே முத்தனேபோற்றிபோற்றி
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர் தலைவாபோற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்ஞகாபோற்றியான்செய்
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.

நடை

இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிமிகப்பணிந்து
பழுதுகள்வாராமல் பரமனையேதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்
ஆண்டுபதிஞறும் ஆச்சுதேயாங்கவர்க்கு
அப்போது யமதர்மன் அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுபதிஞருச்சு

மார்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆனபெருங்கோயில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்களும்யாரென்று எடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
இயமதருமராசன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை இனிமையாய்த்தானழைத்தான்
உங்கள்வயசுமொருபதினாறுச்சுதென்று
வந்தோமுமையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனுரு மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தார்க்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்தாயேதூதுவரே வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமுடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னவனும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தஇயம னெனையழைக்கச்சொன்னவர்காண்
என்றபொழுதில் எமதூதரேங்கி நின்றே
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசர்பா லிசைக்கிறார் தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியோமுரைக்கின்றோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தபடியே வழிபார்த்துஓடுமென்றான்
உடனே-பயந்துவழிபார்த்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதருமர்
கோபித்துகண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்

விருத்தம்

அரியுமயனுந் தெரியாத அரனை நோக்கித் தவம் பண்ணிப், பிரியமுடனே மிருகண்டன் பெற்றபிள்ளை யுயிர்சோர, எரியுங்குஞ்சி யுளகூற்ற னெடுத்தான் சூலத்துடன்பாசம் விரியுங்கனல்சூ ழுலகமெல்லாம் வெற்றி பிறக்கத் தோன்றினனே.

தெரியுங் கடல்போற் கோபமூண்டு சேனையெல்லாம் புடைசூழக், கரியமலைபோல் செம்மலைபோல் கடுக நடந்தான் வழியின்மேற், பெரிய கடாவின் மீதேறிப் பிறைபோல் வளர்ந்த யெயிருகளும், எரியும் விளக்கின் சுடர்போல் இரண்டு விழியும் பொறிசிதற.

வசனம்

அஃதெப்படி யென்றால்: மார்க்கண்டனுக்கு வயது பதினாறு ஆனவுடனே இயமன் தூதர்களையனுப்பிக் கூட்டிவரச் சொல்ல, மார்க்கண்டனானவன் சுவாமி கைலையங்கிரிவாசர் கிருபையை தியானித்துக் கொண்டு வந்து தூதரை நிராகரித்து எமதரும ராஜனையுஞ் சட்டைபண்ணாமற் சொன்ன செய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற் போயறிவிக்கத் தரும ராஜன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப்புப் பொறிபறக்க அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடு நடுங்கத் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத் தக்கதாக வயிரமுடி தரித்து புசங்களிரண்டிலும் ஆயிரம் பேர்களால் தூக்கப்படா நின்ற உடைவாளும் சூரியங் கட்டி ஆயுத வரிசைகளிற் சில ஆயுதமும் இடுப்பில் வரிந்துகட்டிப் பாசக்கயிறுந் தண்டாயுதமு மெடுத்துக் கருங்கடாவின்பேரி லேறிக்கொண்டு வெற்றிச்சங்கமூதி வீரமுரசரைந்து இருபுறமுஞ் சேனைத்தளங்கள்சூழ்ந்து வர ஆயிரங் காலாள் ஆயுதபாணிகளுடனே வரவும் ஓரொரு கொம்பு இரண்டு நாழிகை வழிப்பரப்பு நீளம் வளர்ந்திருக்கப்படா நின்ற கருங்கடாவானது இரண்டாயிரம் வரவும் மீசைகள் படபடவென்று துடிக்கவும் அண்டபுவனங்களெல்லாம் அதிரவும் வலது துடை தட்டி மார்க்கண்டனை தேடிப் புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்எமதருமர் மார்க்கண்டனைத்தேடி
இயமதருமன்அங்குவரும் இரைச்சல்மிகக்கேட்டு
மார்க்கண்டன்தானு மனதுமிகநடுங்கி

என்னசெய்வோமென்று ஈசுவரரை நினைந்து தஞ்சமென்றுசொல்லிச் சரணம்பணிந்துரைத்தான்

விருத்தம்

கண்டான் பாலகன் காலனையுங் கண்ணில் மிகவும் நீர்ததும்பி, அண்டர் பெருமான் றனைப்பார்த்தே யடியேன் செய்த குற்றங்க, ளுண்டானாலும் பொருத் தருள்வா யுற்றகால னென்னுயிரைக் கொண்டே யின்று போகாமற் கோவே காத்துக்கொள்வாயே.

என்றேயிறங்கி மார்க்கண்டன் இறைவன்பாதமலர் போற்றி, நின்றேதொழுது கும்பிட்டே நெடுமூச்செறிய நிமலனுமே, நன்றேயுனது பத்தியினி நமனுமுனைப் பற்றிடில் யாமுஞ், சென்றே தொலைப்போம் மார்க் கண்டா தெரிவாயென்றே செப்பியுடன்.

அஞ்சாதேநாங் காத்திடுவோ மானைமுகவன் தன் னுணை, மிஞ்சாதேநீ யவனுடனே சொல்லா லொன் றும் பேசாதே, பஞ்சார்பொழில்சூ ழுலகறிய மதியா துன்மேல் வருவானேல், நஞ்சார் கூர்வாள் மழுவாலே நமனைக் கொல்வோ மெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்து மலர்தூவிக் குறித்துன் பாதம் வணங்கிடுவேன். ஆலமுண்ட மிடற்றுனே அடியே னெஞ்சங் கலங்காமற், சூலபாசந் தன்னுடனேசுற்றி நின்று என்னுயிரைக், காலன்கொண்டு போகாமற் காத்துக் கொள்வாயே.

அத்தனே போற்றிபோற்றி அடியார்க் கெளியாய் போற்றி, பித்தனே போற்றிபோற்றி பிறைமுடித் தாடி போற்றி, நித்தனே போற்றிபோற்றி நிருமலாபோற்றி போற்றி, யுற்றதோர் கூற்றன்வந்தா லுதைத்துடன் கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளா யலைகடலா யணுவுக் கணுவா யாவருக்கு, நீதிப்பானாய் நிற்குணனாய் நினையார்க் கெளியோனாய்ச் சோதி வடிவாய்ச் சுடரொளியாய்த்

தோன்றுஞ் சிவனே மாமரலி, மோதிப்பாச மெறிய வந்தான் முழுதுநானுன்னடைக்கலமே.

வசனம்

இப்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதை கேட்டு எமதருமராஜன் சொல்லுகிருன்.

விருத்தம்

வாடாகெடுவாய் மார்க்கண்டா மறந்தாலும் விடுவேனே; ஓடுகொண்டாரென்செய்வாருன்னைப்பிடித்துக் கொடுபோகிச், சூடாமணிசேர்வழியிரண்டுஞ் சொருகச்சூலத் தாற்குத்திக், கூடாஉயிரைப் பிடித்தே நான் கொண்டேபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுசன் வந்து உன்னை யழைத்தால் அதற்கு வாராமலிருந்து மேலான வார்த்தை சொல்லுகிருய் உன்னை விடத் தக்கதில்லை, கர்த்தாவானவர் உன்னைக் கொண்டோடும் போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க்கண்டனைப் பயப்படுத்துகிருன். எ - று.

விருத்தம்

ஈசன்றன்னு லென்செயலா மிந்தப்பதத்தையினியவரால், வாசஞ்செய்து மலரிட்டு வணங்கினுலு மாற்றரிது, மோசப்போதே னுன்றனுக்கு முடிந்தநாளும் வந்ததுகாண் பாசங்கொண்டே யுன்னுயிரைப் பற்றி மிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரட்டொழிய வயசுனுக்கு ஏற்றமுண்டோ என்னுடனே, மார்பைத்தட்டி எதிராடி வலிமைசொன்னய் மார்க்கண்டா பாரிப்போதே நானுன்னைப் பரமேசுவரரும் பார்த்திருக்கக், கூரிட்டொளிர்வேல் தன்னுலே கொண்டுபோவேன் கண்டாயே.

வசனம்

அஃதெப்படி யென்ருல்: எமதர்ம மகாராசனுனவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து, 'அடா மார்க்கண்டா!

நீ எத்தனை தவத்தோடுங்கூடிப் பூசை செய்தாலும் உனக்குப் பதினறு வயசுக்குமேலிருப்பில்லையே; கர்த்தன்தான் என்ன செய்வார்? அவர் பார்த்திருக்கக் கொண்டு போகிறே" னென்று கருங்கடாவின்பேரிலிருந்து கீழிறங்கி கோபத்துடன் சொல்ல, மார்க்கண்டன் சிவனை துதிக்கிருன், எ-று.

விருத்தம்

அடியேன் தொழு நம்பரனே யபயம் பரமேசுவரனே யபயம், துடிசேரிடையாள் கணவாவபயந் தூய நெல்லைப் பதியா யபயம், கடியசேர்சூலக் கர்த்தாவபயந் தூயநெல்லைப் பதியாயபயம், கொடிதாகிய கூற்றுவனைக் கொன்று கொடுப்பாயெல்லா வரமுமென்ன,

வசனம்

இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்க்கண்டனை பார்த்து சுவாமி யருளுகிருர்.

விருத்தம்

வந்து பயந்தே யபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ் சாதே, யைந்துகரத்தன் றன்னுணையமந்தநமனை யணுக வொட்டோஞ், சிந்தைமகிழ்ந்தே யிருவென்று திரு வெண்ணீற்றுக் காப்பணிந்து, மைந்தன் றன்னைத் தன் னருகே வாவென்றழைத்து வைத்தனனே.

வசனம்

இப்படிக் கயிலாசபதியானவர் மார்க்கண்டனைத் தன் கிட்டவைத்ததைப் பார்த்து எமதருமராசன் சொல்லுகிருன்.

விருத்தம்

கூசக்கிடவே னல்லவென்று கொடியகோபத்துடனியமன், ஈசர்க்கெதிரே தழலெனவே யெரியுஞ் செக்கர்க் குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்ருலவன்றன்னைப் பற்றி பிடிப்போ மென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டு தான் வந்து பெரிய மலைபோல் நின்றனரே.

நடை

நின்றனியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விரைந்துமார்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசத்தால் விமலனொடுமார்க்கண்டனைச்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்

வட்டச்சடையார் திருமுதுவை வலுவாய் மார்க்கண்டன்றன்னைக் கட்டிக்கொண்டன் தானிறுக்கக் கண்ணீர் நின்று மிகத்ததும்புஞ், சிட்டர்க்குரிய பிராணருஞ் சிறுவன்றனு மகப்படவே, துட்டக் காலன் பாசத்தைச் சுழற்றி யிழுக்கலுற்றானே.

வசனம்

அஃதெப்படியெனில்: எமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற் பாசத்தைவீசிட மார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத் தாவிச் சேர்த்துக்கட்டிக்கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனையுஞ் சேர்த்தது; அதைக் கண்டு மார்க்கண்டனானவன் றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந் தவிர நம்முடைய நிமித்தியஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயறு பற்றியிழுக்குப்படி யாச்சுதே யென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாக வோடுகிறது சுவாமிக்குத்தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்மராஜனை யாக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்

வாழுமுலகி லருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, ஏழையாக வெழுந்திருந்து இடதுகாலை மிகநீட்டி, வீழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந் தானதிர, ஆழிவுடைந்தார் போலியமன் அலறி வீழ்ந்தா னவனியிலே,

நடை

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்க பாதாளத்தேவிழுந்து

இறந்தானேஇயமன் ஏற்றதொருசுவரும்
மார்க்கண்டா நீயு மயங்காதேயென்றுரைத்து
என்றும்பதினுறு யிருக்கவரங்கொடுத்து
ஒன்றுக்குமஞ்சாதே யுன்னை நாங்காத்திடுவோம்
என்றுசிவனு ரிவ்வசனஞ்சொல்லிடவே
மார்க்கண்டன்ருனும் மகிழ்ச்சியுடன்வாழ்ந்திருந்தான்
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள்இறவாமல்
இருந்ததினுலென்னசெய்வாள் ஏற்றதொருபூமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொறிந்து
சாவார்களில்லாமல் தரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபெருகாதிருக்கப் புனிதரருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்பூமாது பாரஞ்சுமந்தலற
இந்திரனுர்தம்மிடத்திற் போவோமென நினைத்து
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்றுஇந்திரனுர் வாய்த்ததிருமாளிகையில்
முறையிட்டுசொல்லுகிருள் மடிந்தான்காண்மறலியுமே
என்னுற்சுமக்கக் கூடவில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது-சித்திராபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்துநின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
ஆரமுலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்

பாலன்செய்த பாக்கியத்தாற் பரமசிவனுர் பாதத்தாற், காலன்பட்டு விழுந்திறந்தான் அதனுலுயிர்கள் காசினியிற் சாலமிகுந்து சாவின்றித் தரணிபாரமாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தை வருத்தமுற்று நாராயணனைப் போற்றினளே.

நடை

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமாதே
உன்னுடையபார மொழித்தருள்வேன் நான்தானும்
போமெனறுசொல்லி யனுப்பினுர்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்தை அழைத்தேயருள்புரிவார்

தேவேந்திரலோகத்திற் றானிருக்கும்உத்தமரை
இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கலைக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணரும்மை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தானெழுந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
கூடவேதெண்டனிட்டுக் கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனிதானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழவே
நல்லதென்றுஇந்திரரும் நாயகியுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறி
சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும்வந்துவிட்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துவிட்டார்
சந்திரரும்சூரியரும் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினாரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து அரன்பாதம்போய்பணிந்தார்
வந்துபணிந்த மகனுரைத்தானெடுத்து
நன்மையும்தின்மையும் நடுவெழுதவந்தீரோ
என்றானுற்களிகூற ஏற்றசித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவனருகில்சென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
எமதருமராஜன் இறந்ததினாற்பூமாது
சாவின்றிமிதிந்தவுயிர் தம்மைச்சுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைத்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனாருமங்கே சித்தமகிழ்ந்திடவே
பிரமாவுமந்நேரம் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயசுபதினாறுச் சிருட்டித்தோ நாமவர்க்கு
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துமவன்
தவத்தைமிகப்பாராமற் றானேதான்மாண்டான்காண்

புத்திக்குறைச்சலினாற் போய்மாண்டனந்தநமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொறுத்தருளவேணுமையா
ஆரிடத்திற்செல்வோம் அரனேநீரல்லால்
வேறொருவருண்டோ விண்ணப்பம்கேட்கவென்றார்
இப்படியேவானவர்கள் எல்லோரும்முறையிடவே [ர்
சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்சுருக்கமாயென்றுசொல்வா
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பால்விட்டோர்
சிவன்பாதஞ்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்தவர்கள்
அன்னைபிதாவை யனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
கோவிலுக்குநித்தம்போய்க் கும்பிட்டுவருவார்கள்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
இவ்வளவுபேர்களையும் இன்பமுடனென்னிடத்தில்
கொண்டுவரவேணுமென்று கூறியேமுன்புசொல்வார்
எமனையெழுப்பி யின்பமுடன்மகிழ்ந்து
கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லிக் கோபான்விடைகொடுக்க
அருளளிப்பயென்றுசொல்லி அந்தகனைதானெழுப்ப
தண்டாயுதத்தோடே யெழுந்தனியமனுந்தான்
வாய்புதைத்துதெண்டனிட்டுவணங்குகிறான்தனியம
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்த்தவனை [ன்
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லாம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
தன்மக்கணக்கெழுதித் தான்வந்தவுத்தமரை
நன்மையின்மையுள்ளபடி நயனருமேதானிருத்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுரைத்
இருபேருமொன்றாய் எல்லோரையுமனுப்பி [தார்
எமலோகப்பட்டணத்தைச் சேருகிறாரிருபேரும்
படைகள்மிகநெருங்கப் பாரக்காவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடக்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமனார்
எட்டுத்திசையு மெங்குமேதான்முழங்க
திக்குதிசைகளெல்லாஞ் சிறப்பானபந்தலிலே
கவிவாணர்பாடக் கட்டியர்களாடிவர

நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர
பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவர
தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
இந்தப்படியே இருபேரும்வந்திருந்தார்
புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்தியிட
வானம்புவியு மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
எமதருமன்மாளிகையில் எழுதுகின்றார்நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்ச்செய்யலுற்றார்
மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கால்தானட்டி
இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்தவர்க்குப் பொருத்தமிகவுண்டாக
அதற்கானபேரை அவ்வழிக்குக்காவல்வைத்து
இதுதான்கயிலைவழி என்றுமேபுண்ணியர்க்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரை
திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தன்னருகே கேசவனைத்தானோக்கி
ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருவதற்கு
சிவஞானபத்தர் தரிசிக்கவருவதற்கு
பராசத்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமுமாளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைக்காவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகின்றவழியென்று வைத்தாரே தூதுவரை
வேறுமொருவாசல் விரைவாகவகுக்கவென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி

MAHAMAHOPADHYAYA Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR :: MADRAS-90

நெருப்புப்பறந்தெங்கும் நின்றெரியவுண்டுபண்ணி
சுண்ணும்புஞ்சோறும் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேர்தெரியவெட்டிப் பெருங்களுக்கள் தானாட்டி
கூரையுங்காவுங் குளிர்ந்தநிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோனும்
கட்டெறும்புகொட்டுந்தேள் கரியதொருபாம்புமுண்டு
அட்டைப்புழுக்குழியும் அரணைப்புழுக்குழியும்
நரகக்குழியும் நன்ருகவுண்டாக்கி
அரியதொருபாதகரை அடித்திழுத்துவரச்சொன்னார்
கல்லுங்கரடுங் கடியமணல்பரப்பி
பாதகரைத்தண்டிக்கப் பாவிகளைக்காவல்வைத்தார்
மேற்கேயொருவாசல் விதவிதமாய்ச்செய்யும்வகை
பார்க்கப்பயங்காட்டும் படர்பூதப்பிசாசுகளும்
கருநாயுஞ்செந்நாயுங் கலந்துகட்டி நிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய் நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைதிருகிச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
செப்புத்தூணுட்டியதில் தீயெரிய நிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலே தூண்டில்களை எங்குமேதானுட்டி
நிகரில்லாத்தரைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்
கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்களெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி இருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனுமங்கே வலமாகவந்துநின்று
அடியேனையிங்கே அழைத்ததெதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்கநீகேளு
சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும் படியேயடிமுரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி அனுப்பினாரந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் ஆனைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை அன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்காலவழியேதான்

ஆனைதனிலேறி புறப்பட்டானப்போது
துர்க்கைதிருக்கோயில் தூரவேதான்தெரிய
துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
ஆரக்குமதுவை அறிவின்றித்தான்குடித்தான்
பதினுலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிருன்
ஆண்பால்பெண்பால் ஆகியேதான்பிறந்த
நாலுவகைச்சாதிகளும் நன்ருகத்தான்தெறிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுசொல்லிப்பண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறையு முழக்கினனப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே எல்லோருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரம்சிறுபிள்ளை அநேகபேர்தான்கூடி
இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு எதிராகநின்ருரே
அப்போதுவள்ளுவனு மானைதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மேல் ஆனதொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்து காற்றிலே தூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கசங்கியேவள்ளுவனும்
கோபப்பெரிதாகிக் குணக்கேடாச்சொல்லிவிட்டான்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச்சொல்லிவிட்டான்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பொருக்கெவேமொட்டுதிர
காயும்பழமும் கலந்துதிரவேணுமென்று
தினம்பிறப்பாராயிரம்பேர் தினமிறப்பாராயிரம்பேர்
கணமிருதியேருமற் ருரணிப்பாரங்குறைய
என்றேமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடியடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
அப்படியேதானடித்து அவ்விடத்தைவிட்டேகி
சித்திரபுத்திரர்பாற் சென்றேயடிபணிந்தான்
அந்தக்கொடும்பறைகேட் டவ்விடத்திலுள்ளவர்கள்
இந்தவகையேதென்றே எழுந்துமேதானபிறக்க
எல்லோருமொன்ருய் எமலோகம்போய்புகுந்தார்
நல்லதர்மராஜனையும் நற்கணக்குநாதரையும்
வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரே நீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு

கருக்குழியிற்பூதமுதலுங் கருத்தரித்தபின்முதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தேவள்ளுவனும்
ஏற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னு ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக் கதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்கச்சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாகி கூட்டிவரச்சொன்னுர்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே வாய்மதங்களேதுரைப்பாய்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்
இப்போதுவந்தகுறை என்னுலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி அம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் முழங்கினேனம்முரசை
பிள்ளைகள்துர்ச்சனரால் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டே
இந்தப்பிழையை பொருத்தருளவேணுமையா [ன்
குடித்தவெறியாற் குணந்தப்பிச்சொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லாமுறுதியாமென்றுசொல்
மாயையதுசொன்ன வள்ளுவனைத்தான்பார்த்துச் [ல
சாராயந்தான்குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதனுல்
வள்ளுவனைச்சொல்ல வகையேதுமில்லையென்றுர்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றுர்
வள்ளுவன்ருனென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன்சொற்படியே மானிடவரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்
என்றேநமனுர் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்படைத்தமனிதரெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் ஏகினுரப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்னமணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைத்தான்பூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
பட்டோலைகள்தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
அமராவதிபெருமாள் அன்னைபோற்காத்தளிப்பாள்
தர்மராஜன்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியபுத்தகத்தில் அகப்படவேஅப்போது
இயமனுர்தன்னிடத்தி லியல்பாகவாசித்தார்

இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
இக்கதையைக்கேட்டவர்கள் ஸிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படிப்பவர்கள்
பாடிப்படித்திடவே பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்லவிரதந்தானெடுத்தோர் [ர்
பலமாகப்பெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்த்திருப்பா
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே

சித்திராபுத்திர நாயனார் கதை முற்றுப்பெற்றது.

அமராவதி கதை

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டிதன்கதையை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்னருள்வாய்
தர்மராஜாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகான நற்பெயரால்
பூதலத்தில்செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அன்னைசுற்றத்துடனே வருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியவாழ்வுண்டாகித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்றசற்றும் பக்கத்திலேகேட்டறியாள்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நாயகனார்தனிநோன்பு நாவினெடுத்தறியாள்
கணக்கனென்றசெய்தி கனவிலும்கேட்டறியாள்
முப்பாலுங்காய்ச்சி முடியாமல்வாழுகின்றாள் [ள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணுஸ்தலம் தரிசனங்கள்செய்தறியா
சித்திராபுத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
எமதருமராஜனிட மின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவளுடையநற்கணக்கை யனுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டாரியமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிறார்

பட்டணமெல்லாம் பறைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுபடைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்றூர்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டால் அமுதமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோடைக்குத்தண்ணீர் குளிர்ச்சிமிகவுண்டாகப்
பானகம் நீர்மோர் பதிவாகச்செய்துவைத்தாள்
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனே நற்குடையும்
விசிறியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள்தணித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கருதிமுடித்துவைப்பாள்
வேதியர்க்குள்ளதெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடைமிகக்கொடுத்திடுவா [ள்
சனிவாரமெண்ணெய் தப்பாமற்கொடுத்திடுவாள்
நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள்தான்பறித்து
ஆலயங்கள்தன்னி லடைவாகச்சாத்திவைப்பாள்
தூரத்துக்குதூரஞ் சுமைதாங்கிகட்டிவைப்பாள்
காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைப்பாள்
பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பெருக்கவேதான்கொடுப்பாள்
வெட்டுந்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டிடுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்திடுவாள்
வேந்தனுக்குஅஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேறுதலைச்சொல்லி யடைக்கலங்கள்தான்கொடுப்பாள்
கன்னங்கள்குத்தி களவுசெய்யவருபவர்க்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவாள்
ஏழைபரதேசியர்க்கு இல்லிடமுங்கட்டிவைப்பாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கணிகள்தான்கொடுப்பாள்
அறுதைப்பிணத்தை யடக்கிவைப்பாள்கண்டீரோ
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்றைக்கன்றுசெலவிடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
சயபாரஞ்சொல்லுவதைத் தடையறவேதான்கொடுப் [பாள்
இந்தப்படி தரும மெள்ளளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகத்தானிருக்க
விரதமும்நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று

கணக்கருக்கங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதானஞ்செய்தாலுமேந்திழையாள்தன்னைவிடோ
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல் [ம்
அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கைக்கூடி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை எவ்வளவுமறியாமல்
இருந்தஅமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
ஏவினார் தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
அவளுடையவாசலடையாளங்கேட்டீரோ
தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்து நிற்கும்
கப்பல்படகுமுதல் கரையருகேவந்து நிற்கும்
தீவுகளிலுள்ளவைகள் சேகரமாய்வந்து நிற்கும்
பசுக்களொருகோடி நிற்கும்பைங்கொடியாள்வாசலிலே
என்றுசொல்லி நற்கணக்கர் ஏவினார் தூதுவரை
அந்நேரம் தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இரும்புத்தடியுடனே ஏற்றதோராயுதமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையும்தானெடுத்து
வந்துவளைந்தார்கள் மனையாட்டிவாசலிலே
வாசலிலேவந்து நின்று வலிமையெல்லாங்கண்டார்கள்
அதிதிபரதேசிகட்கு அன்னங்கொடுக்கிறதும்
கூனர்குருடர் குறைக்கால்முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனேசெய்கிறதும்
இத்தனையுங்கண்டு இயல்பான தூதுவர்கள்
அமராபதியாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
இவளை நாமழைத்துப் போனோமேயாமாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரோ
அன்னக்கொடிகளெல்லா மலைந்துவிடுங்கண்டீரோ
என்றுசொல்லித் தூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுந்தானெறிந்தார்
அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
சண்டாளர் தூதுவர்கள் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியாள் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
வாருங்கள்மக்களே மயங்கியிருப்பானேன்

இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இன்னமுதுகொள்ளுமென
அப்போதுதூதுவர்கள் அடுத்தமொழியுரைப்பார்கள்
இந்நேரம்நாங்கள் இன்னமுதுகொள்வதில்லை
என்றுசொல்லிதூதுவர்கள் இருந்துவிசாரமுற
வாருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
தாய்க்குத்தாயாகி தானிருக்கவுங்களுக்கு
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுமடியும்நான்தருவேன்
அஞ்சாமல்நீங்க ளன்னம்தான்புசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிகவழைக்க
இவ்விடத்தில்யாமமுது புசித்தோமேயாமாகில்
எங்களிடநாயகனார் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால்நாங்க ளமுதுபுசிப்பதில்லை
இருநதாசாளுமென்று ஏகினார் தூதுவர்கள்
வந்துவணங்கி பலபடியைத்தெண்டனிட்டுச்
சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமையா
செட்டிச்சியாலெங்களைத் தீக்கழுவிற்போட்டாலும்
செட்டிச்சியைநாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லக்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவந்து
உங்களையுண்ண உபசாரஞ்சொன்னாளோ
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தேதுசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
என்னேன்புகொண்டு என்றனையும் நினையாமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிகுறப்புசெய்துகொண்டு தரணியிலிருப்பவளை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லித்தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்பி
அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இரும்புதடியெடுத்தார் ஏற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைந்தார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
நந்தவனம்வந்து நறும்பூப்பறிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
சத்திரங்கள்வைத்துத் தயவாகநடக்கிறதும்

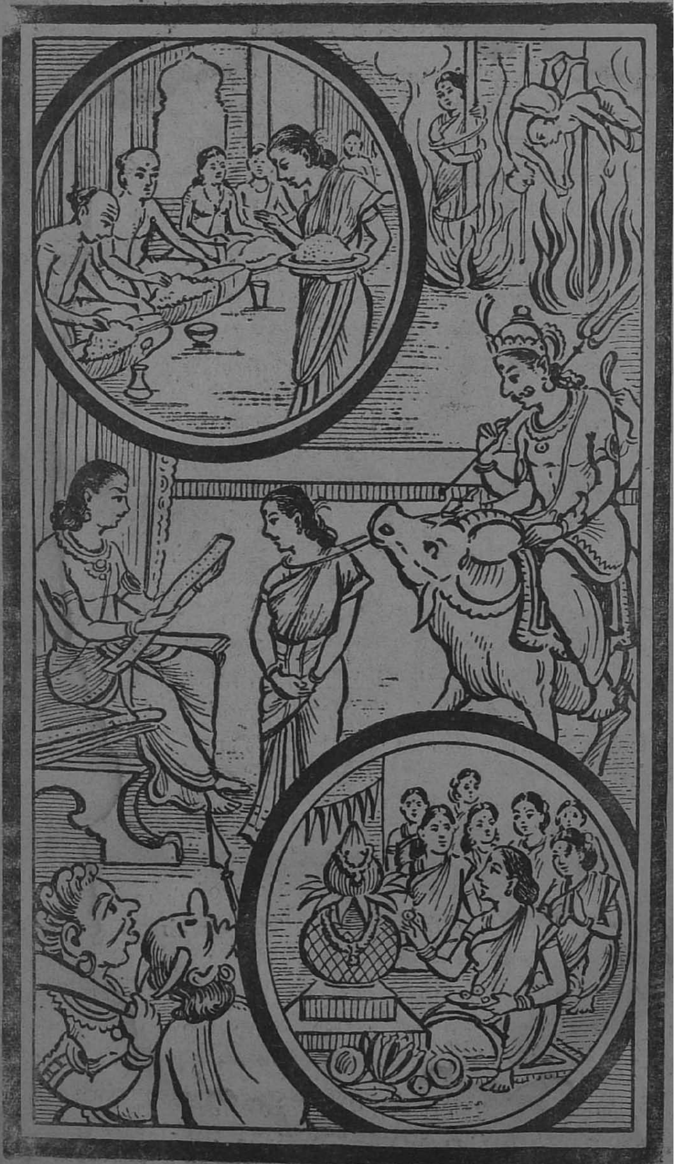

தருமங்களெல்லாந் தவருமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்து
தலையிலேகையைவைத்து சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரம்அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பானகம்வாங்கிப் பசியாரக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துமேபோனக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினர்கிங்கிலியர்
சித்திராபுத்திரனே சீமானேகேளுமையா
எங்களையும் நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வரமாட்டோமென்றுசொன்னர்
அந்நேரமக்கணக்கர்க் கதிககோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைக்கூலி காட்டினளோதாரி
பானகம்வாங்கிப் பதிவாய்க்குடித்தீர்கள்
இதற்கோஅனுப்பிவைத்தேனென்ருரேயுத்தமனர்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனர்
சினந்துமிகவுரைத்துச் சீரியேயப்போது
மற்றுமொருதூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள்தமையழைத்து ஏவினற்நற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்ருர்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
மனையிலொருபுறத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தபவாய்நடக்கிறதே
இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான்மொட்டையனும்
இவளெத்தனைதரும மினிதாகச்செய்தாலும்
நாயனுருரைத்தபடி நான்விடுவதில்லையென்ருன்
என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சிற
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமுமாடித் தெருவழியேவருகையிலே

பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
அப்போதுசெட்டிச்சி அதிகவலையுற்று
துக்கமுண்டாகத் துடித்தேவலதுகண்ணும்
மயக்கம்பிறந்து மதிமறந்துஅந்நேரம்
ஏதோகொடுமை இனிகேட்கவேணுமென்று
பூனைக்குறுக்கிடுதல் போந்தகூறல்லவென்று
தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டென்று
என்றுசொல்லியம்மை ஏற்றதொருபாத்திரத்தில்
அமுதுகறிகளை யப்போதுதானெடுத்துச்
செயகண்டியடித்தும் தெருவெல்லாம்தான்திரிந்து
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே
திட்டசட்டமாகச் செய்தாளேயந்நேரம்
ஒன்றும்தவறுமற் உள்ளபடியேநடத்தி
வந்தாளரண்மனையில் வாழ்வரசிதானுமப்போ
இருக்கும்பதியில் இயல்பாகத்தானிருந்து
பேத்திமார்பாட்டியர் பிரியமுடனேயிருக்க
பாலோடும்நெய்யோடும் பதிவாயமுதருந்தி
சாந்தும்புனுகுஞ் சவ்வாதுந்தானணிந்து
புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்சூடிச்
சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
அவ்வேளைதான்பார்த்து அவள்நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்துநின்றாளந்நேரம்
கண்டமராவதியாளும் காயமோவென்றுசொல்லி
இருபேரும்நீங்கள் இன்னமுதுகொள்ளுமென்றாள்
சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிசொன்னாளே
அப்போதுகூற்றுவனு மாணப்பிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்நான்தருவேன் பதிலாகக்கொள்ளுமென்றாள்
பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
என்னத்திலிச்சையென்று ஏந்திழையாள்தான்கேட்கப்
பாலின்மேலாசையென்றாள் பிராமணியுமப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாலக்கொள்வதில்லை
கண்காணப்பால்தான் கறந்துதரவேணுமென்றாள்

இதுவுமொருசோதனையா வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆனுற்கறந்து அடைவாய்த்தருவேனென்றாள்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொள்ளவந்தகூற்றுவனுங் குடுகுடெனஓடிவந்து
கொப்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அணைவதற்கென்று அமராவதிவரவே
அப்போதுபசுவுக் கதிககோபமுண்டாகி
காடிகழுநீர் கலந்துவைப்பதில்லையென்று
வைக்கோல்பிடுங்கி வாரியேவைக்கையிலே
குத்தியெடுக்கக் கூரியகொம்பதனால்
இருந்தாள்அமரா வதியுமிகக்கலங்கிக்
கதறத்தொடுத்தாளே காரிகையாளன்னேரம்
ஏங்கியழுதாள் எமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தான்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
துர்க்குறிகள்காட்டினதுஞ் சோதனையுமுண்டாச்சு
ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணாததெண்ணி யேங்கியுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றுவனும் கோலப்பிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
இரும்புத்தடியால் இரக்கமற்றுத்தானடித்துப்
பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிறுபிடித்து
அடித்தானேகூற்றுவனும் அமராவதியாளைக்
காமவல்லியென்றுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
ஆகாயமின்னொளியு மதிகோபத்தோடுவர
இரும்புத்தடிமுறிந்து இரக்கமுற்றுத்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
இத்தனைக்குந்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே [வார்
இவளைநாம்விட்டுவிட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்
கோபித்துக்கல்சீறிக் கொலைக்கழுவிற்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுபோவோமென்று

இருபேருமாக நினைத்துமேதாமுணர்ந்து
வலைக்கயிறுதானெடுத்து வய்யவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கட்டியிழுத்தார்கள்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்
சித்திராபுத்திரருஞ் சீறியேயேதுசொல்வார்
தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தாரே கடுந்தூதர்கிட்டவுடன்
பின்கட்டாய்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்று
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்
அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
சித்திராபுத்திரனார் சீமானார்தாம்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
அந்தப்படிஅவர்கள்செய்ய அமராவதியாளும்
பானகமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே இயல்பானநற்கணக்கர்
மழுவையும்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சந்தணச்சேராகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்து
கயிறுதெரித்துக் கடுந்தூரந்தான்விழவே
கணக்கருக்கப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
முந்நூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டூடே
கல்லுங்கறடுங் கார்முள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிழுங்களென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்க
இந்தப்படிகாடெங்கும் இழுக்கின்றார்தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புஷ்பங்கள்தான்சொரியும் பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்துபுனுகுசவ் வாதுமணந்தான்வீச
தாமரைதடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகம்போ லிருந்தாளப்பெண்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்

தருமங்களானதெல்லாந் தற்காத்து நின்றனவே
வந்தகாற்றுகூடக் கயிறுத்தெரித்ததுவே
ஓடிவந்ததூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆனையைக்கட்டுங் கயிறுமருந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇருக்குமென்றார்
கொல்லரைக்கூட்டிவந்து குறடுகள்தான்காய்ச்சி
காய்ச்சிப்பிடுங்கவுமே கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு மபயமிடத்தொடுத்தாள்
கண்கள்தெரித்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றான்
தண்ணீர்த்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
ஈயத்தைக்காய்ச்சி யிதம்பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனேதான்குடித்தாள்
அதையும்அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
இருப்புலக்கையாலே யடியென்றாருத்தமனார்
அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனார்தாமறிந்து
சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கனமாகிவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரத்தணிந்ததுவே
கொல்லர்முகங் குளிர்ச்சிமிகவானதுவே
தாமக்குழலாளுந் தற்சொரூபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாய மெடுத்தாரேவுத்தமனார்
அரையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் சீராகத்தானிருத்தி
கைகள்தனைப்பின்னங் கட்டாகத்தானிருத்தி
உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையாய்முடிந்து [தார்
ஆனைதனைக்கொண்டிடற அவிழ்த்துவிடுமென்றுரைத்
இந்தமொழிகேட்டுடனே ஏங்கினாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுதூதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாம் தழைத்துமிகவோடிவந்து

காற்றும்புயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
எல்லாரையும்தூக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைக்குளத்தி லழுத்தவேதள்ளுமென்றார்
தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைக்குளத்தி லழுந்திநிற்கும்பாவிகளும்
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்ததேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராயிழையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களும்தான்முருக்க
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாப்பிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
பிள்ளையையெடுத்துப் புழுதியெல்லாம்துடைத்துக்
கண்ணீர்துடைத்துக் கடுகவனுப்பினாளே
ஆதரவுசொல்லி யனுப்பினாள்பிள்ளைதனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியுமப்போ சிவனைநினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
செக்கும்தகர்ந்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதாதுவர்க ளொருவருமேகாணுமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசக்காற்று அதிகோபமாகவந்து
செக்கும்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிய
ஓடினார்தாதுவர்க ளொருவருமேதான்காணும்
அமராவதியாளும் மணம்போலேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்லகுழியாயினவே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்

எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாவள் தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தா ரந்நேரம்
அந்நேரந்தூதுவர்கள் அவள்தலையிற்தாளெடுத்து
ஏழுதெருவும் இயல்பாகக்கூறிடவே
கொள்வாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியரைச்சற்றும் புகழ்ந்தறியாப்பாவியிடம்
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கு மினிவாங்கக்காலமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைத்தாளடை [த்தார்
தெருவுகளெல்லாம் சேரவேதான்சுமந்து
கழுத்துந்தெறிக்கக் கண்உண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அநியாயமென்றழுதாள்
அய்யகோதெய்வமே அருப்பாவம்செய்தோமோ
இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கேன்வரவேண்டும்
விதியைநினைத்தந்தணர் வீதியில்வந்தவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் இறக்குமென்றாளப்போது
அந்தக்ஷணமே யிறக்கினாளாயிழையாள்
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி நிறையவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்தமோரைக் குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து களைதீர்ந்தாள்செட்டிச்சி
பிராமணியுமப்போ பெருத்தமொழியுரைத்தாள்
அமராவதியாள் அருகிருந்துகேட்கலுற்றாள்
அன்னமேதேனே அமராவதியாளே
நீயெத்தனைதருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரனைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திதனில்வையாமல்
இயமதருமர்வாசலிலே இருந்துகணக்கெழுத
பசுவின்வயிற்றிற் பாலகனாய்வந்தவரை
அகத்தில்நினையாமல் அநியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுத
புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததறியாளே

இத்தனைப்பாடுபட்டும் எள்ளளவும்புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிமிகப்பட்டாயே
அவர்நோன்பிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்றனுலேதானு முலகெங்குந்தானறிய
கூட்டிவந்தேயுன் றனைக் கேரணிகள்செய்கின்ருர்
என்றேபிராமணியும் எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திராபுத்திராம் சிவனுர்பெருங்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தாரே
காணுதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தார்சீமானும்
அவரை நினையாமலல்லலெல்லாம்பட்டேனே
அறியாமல்நானும் அவதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
அறிவெனக்குவந்ததையா ஆனதொருபாலகரே
செய்பிழைபொறுப்பீரென்று சொல்லியேதெண்டனிட்
கணக்கருக்கப்போது கருணைமிகவுண்டாகி [டாள்
சித்தந்திரும்பி திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து வேதமெல்லாந்தான்கணிந்து
என்னை நினைந்ததினுலும் இனிவரும்மெய்ப்பிறப்பும்
இவளுக்குநற்பலனு மினிகொடுப்போமென்றுசொல்லி
ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினர்காண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவக்குரையுந்தான்முடித்து
சிவனை நினைத்து திருநீறுந்தானணிந்து
சித்திரபுத்திரரே சீமானேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே காரிகையாள்வந்துநின்ருள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையைவரவழைத்து
திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பதமு மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமத்தையெல்லாம்நான் தவருமல்செய்திடவும்
தன்னையிழுத்துவந்து இடறுகள்செய்வானேன்
வகைவிபரமாக வசனிக்கவேண்டுமென்ருள்
அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு

உன்னுலேஎன்பே ருலகமெல்லாம்தானநீ
செய்துவைத்தே னுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்ஞேன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுத்திலாப்பாவியற்கு
நீபட்டதண்டனேகள் நிலேயாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னேயழைத்துவந்தோம்
உன்னுலேமோட்ச மடையவென்றேஉன்னே நான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனேயாள்கேட்டு அவள்
அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென [ள்
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணேயில்
பூதலத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
ஆண்பெண் ணுடனே யடைவாகநோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே யன்பாகத்தான்மூழுகி
திருநீறணிந்து சிவனேமிகவணங்கி
சூரியநமஸ்காரம் தொழுதுமிகவணங்கி
சாந்தாற்றரைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
வாழைகரும்பு வான்கமுகுவாழையுடன்
பழக்குலேகளாலே பந்தற்கால்தான் நிறுத்தி
மஞ்சள்குலேயும் மாங்குலேயும்தான் தூக்கி
பலகைதனேப்போட்டுப் பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனேமுன்வைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிரைமரக்கால்தானும்வைத்து
அடைக்காயும்வெற்றிலேயும் அன்புடனேதான்படைத்
கடலேதுவரைமுதல் காராமணிப்பயறும் [து
பயறுவகையுள்ளதெல்லாம்பாங்குடனேதான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதானும்வைத்து
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
உப்புகற்பூர முள்ளதெல்லாம்தான்படைத்து
எள்ளுபருத்தி ஏற்றதொருமுத்துகளும்
இத்தனேயும்நன்ருய் இயல்பாகவைத்தபின்பு
புதுப்பானேதன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழிறக்கி

திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிருமுறைத்துவைத்துச் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
தூபம்புகைகாட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
சூடன்பணிமாறி சூழக்குறவையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெட்டனிட்டு
ஆசாரியர்தன்னை அன்புடனேகூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாக கதைகள்படிக்கவைத்து
இன்பமாய்தானிருந்து இக்கதையைத்நான்கேட்டு
கேட்டுமுடிந்தபின்பு கிருபைவரத்தெண்டனிட்டு
இப்படியேநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
இந்தக்கதையை எழுதிப்படித்தோர்க்கும்
எல்லாப்பதமுங் கொடுப்போநாமேந்திழையே
புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுண்டாகும்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பர்
இந்தப்படிநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துபறைசாற்றிடென்று
இந்தப்படியேகணக்க ரியல்பாயுரைத்திடவே
நாயனுருரைத்தபடியே நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெறுவோமுத்தமரே
சித்திராபுத்திரரே சீமானே நீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்கர்மமெல்லாம் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திராபுத்திரர்க்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்குப்போய் பொருந்தவேதான்வாழ்ந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும்
போகவிடைகொடுப்போம்பொற்கொடியேகேளென்றார்
நூறுவயதிருப்பாய் நூற்றாண்டுசென்றபின்பு
உன்னையுதானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆன்திறைல்நீயு மாக்கையழியுமுன்னே

பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்ல
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூறியகொம்பதினால் கொன்றபசுத்தானும்
இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகிக் கதறுதேநற்பசுவும்
அமராவதியாளென் அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்பதுவே
அமராவதிகூட் டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
மஞ்சளையும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடுத்திப் பட்டாடைமேற்போட்டு
மாலைக்கழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழக்கி
குரவைதனைமுழங்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகூட்டை யானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதாளெடுத்து வானமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில் வகையாகப்பந்தலிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடமுடைந்தார்கள்
இந்தப்படியாக இருக்குமந்ததருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளை அனுப்பினாரந்நேரம்
மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேவியரும்
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டிச்சிதனக்குச் சீவன்பிறந்ததுவே
நித்திரைதெளிந்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையும்தின்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தீர்சீமானே

படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
இப்படி நினைந்து ஏங்கினளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தழைத்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்ருர்உறமுறையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போஜனம்பண் ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
தருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
நாயனர்தம்நோன்பு நன்ருகவிருக்கவென்று
நாயனர்தம்மிடத்தில் நன்ருயறிவித்தாள்
தர்மராஜாவுமப்போ தானுமிகப்பயந்து
ஸ்திரீபுருஷாள்தானுஞ் சிறக்கவேநோன்பிருந்தார்
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராய்ப்பவுரணையில்
பறையோசைகேட்டும் பதம்பெற்ருமென்றுசொல்லி
பூலோகத்திலுள்ளே புகழ்ந்துமனுஷரெல்லாம்
நாயனர்திருநோன்பு நன்ருகத்தானிருங்கள்
என்றுசொல்லிவள்ளுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிட
பலகைகளைபோட்டு பாவாடைமேல்விரித்து [வே
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
தேங்காய்பழங்கள் சிறக்கவே தானும்வைத்து
சர்க்கரையெள்ளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்
பருப்பரிசிபானகம் பாங்குடனேதான்படைத்துக்
கறிவகையிலுள்ளதெல்லாங் கட்டாகத்தான்படைத்து
பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்துத்
திருக்கண்ணமுதஞ் சேகரமாய்தானும்வைந்துப்
புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்ய
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுதானணிந்து
வங்கிபாதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனர்தாமு முடனேயறிந்தார்காண்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடி நினைத்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லவென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்ப் பெல்லோருந்தாமறிய
என்னேன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க

வேணுமென்று நினைத்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளை அன்புடையமாதரசை
வரவழைத்துநானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிகப்
பூலோகத்திலுள்ள புகுந்துமனுஷர்க்குரைத்தாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
சிவனுருமப்போது சிந்தையிலேமிகநினைத்துப்
பார்வதியம்மாளை பக்கத்திற்றானழைத்துப்
புத்திரநற்பிறப்பை பூவைமிகநீயும்
பூலோகந்தானறியப் போய்சொல்லுமென்றுரைத்தா ி
பாப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியும்
கையிற்பிறம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமுந்
தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுக்குநீயும் இளைப்புடனேயிருக்கின்றாய்
என்னுடனே நீயும் உரைத்திடுவாயுத்தமியே
அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
நாயனுர் திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குகிறோமென்றாள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
கேளுங்களிக்கதையைக் கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
நாட்டுக்கணக்கர் நமனுர்பெருங்கணக்கர்
பூலோகத்திலுள்ள புகழார்ந்தமனுஷருக்கு
நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்று
எமதர்மர்வாயிலே யிருந்துகணக்கெழுதுவதும்
பிறப்பும்வளர்ப்பும் பேரானநல்வளமும்
தவத்தாலேவந்தகதை தானேயுரைத்திடுவாள்
தவத்தருமைகண்டு சந்நதியாள்வந்ததுவும்
பசுவின்வயிற்றில் பாலன்பிறந்ததுவும்
சம்புதலத்திற் முமரையாயிருந்ததுவும்

எல்லாக்கதையும் எடுத்துரைத்தாள்பிராமணியும்
புத்தகமுந்தானும் பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனேயிருந்து
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கிவிட்டா
சந்நுசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார் [ர்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்கொடு
மாலைகழுத்திலிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய [த்தார்
ஆபரணபூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரிசைபெற்று ஏகினுள்பார்வதியும்
புத்திரனுரிடத்திற்குப் போனதொருசேதியெல்லாம்
சிவனுருங்கேட்கச் சிந்தைகளிகூர்ந்து
செப்பினுள்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
பூலோகந்தோன்றப் போனதெல்லாஞ்சொன்னவுடன்
புத்திரருமப்படியே புகழ்ந்துமிகத்தொழுது
இயமரிடம்வருவதற்கு ஏற்றவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துமேதானிருந்தார்
இந்தக்கதையை இன்பமாய்க்கேட்டவுடன்
அமராவதியாட்கு அறிவுமிகவுண்டாகிச்
செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்ருய்த்தழைத்ததுகாண்
கேட்டபேரெல்லோரும் கிளைகளுடன்வாழ்ந்திருந்தார்
நினைத்தபடிமுடித்து நீடூழிவாழ்ந்தார்கள்
அமராவதியாட்கு ஆண்டுபலசென்றதுவே
நோம்புகள்செய்தாட்கு நூருண்டுசென்றவுடன்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிந்தைதனிலேதெரிந்து
நோன்புமரவாமல் நூருண்டுதானிருந்தாள்
அவளையுமிங்கே யழைக்கவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற்கு கூட்டிவரவேணுமென்று
பூத்தேரனுப்பினுர் புண்ணியனுரன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்ததனுல்

சிவலோகம்போகிறேன் சகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
ஆண்டாண்டுகள்தோறு மன்பாகத்தானிருந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையை
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி ஏற்றதொருவுத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள்தயவாகத் தான்கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைந்தாள்
சிவபூசைகுருபூசை செய்துமேதான்முடித்துக்
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தார்
இந்தப்படிசொல்லி இருக்கும்தருவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூத்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்ருய் ஏறிஞர்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனூர்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொர்க்கத்துவாசலேயுந் திறக்கவேசொன்னூர்காண்
சித்திரபுத்திரரைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவனேடுமையாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டு
சிவனூரிடத்திற் செப்பினூளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவின்னந் தரணிதனிற்பிறக்க
புத்திருமப்படியே பொருந்திப்பிறப்பதற்குப்
பிரமாவைப்பார்த்து பிறப்பிக்கச்சொல்லினர்காண்
அந்நேரம்பிரமாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
தலேமகளாகவே பிறப்பித்தாரந்நேரம்
தருமராசாவையும் தலேமகனுய்ப்பிறப்பித்தார்
ஒருவர்க்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினர்காண்

அன்னக்கொடிகட்டி யடைவாகத்தான்வாழ்ந்து
தவருமல்நோன்பு தானிரிந்தாரதுபார்த்து
எல்லோரும்அந்தேரன்பை தானிருந்தாரதுபார்த்து
ஆனபடிவாழ்ந்தே ஆண்டுநூருனபின்பு
சித்திரபுத்திரருந்தேரையனுப்பினர்காண்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லேஇருவரையும்
இன்னமுந்தான்பிறக்க வேணுமோஏந்திழையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனியெனக்குஆகாது
கலியுகங்கள்வந்து கலந்ததேபுண்ணியரே
நட்சத்திரபதவி நலமாகவளருமெனச்
சிவனுரிடத்திலவர் செய்திகள்தானுரைத்து
அந்நேரம்பிர்மா அப்படியேசெய்துவைக்க
சிவனுரிடத்தில்வர் செய்திகள்தானுரைக்க
நட்சத்திரபதத்தில் நன்ருகவாழ்ந்திருந்தார்
இந்தக்கதையை யெடுத்துரைக்கக்கேட்டவர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேருன்றி
மூங்கில்போலன்னேசுற்றம் முசியாமல்வாழியவே
பூலோகமெல்லாம் பொருந்திமிகவாழியவே
எல்லோரும்நன்ரு யினிதாகவாழியவே
சித்திரபுத்திரனுர் சீமானும்வாழியவே
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகம்வாழியவே
நிலத்திலுள்ளமாந்தர் நெடுங்காலம்வாழியவே

அமராவதி கதை முற்றிற்று.